

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO HARENDA WYCIĄGI W ZAKOPANEM

AUTOR	mgr Krzysztof Parszewski inż. Rafał Purzyński mgr inż. Magdalena Świerczek

ŁÓDŹ, MARZEC 2019

Spis treści

I. Wstęp ... 5
1. Uwagi wstępne ... 5
2. Podstawa prawna ... 5
3. Podstawowe założenia i metodyka pracy ... 6
4. Materiały wyjściowe i źródła ... 8
II. Charakterystyka miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ... 8
1. Zawartość ... 9
2. Cel opracowania ... 9
3.Powiązania z innymi dokumentami ... 9
III. Opis, analiza i ocena stanu środowiska ... 17
1. Obecny stan środowiska ... 17
1.1. Krajobraz istniejący ... 17
1.2. Budowa geologiczna i rzeźba terenu ... 18
1.3. Surowce mineralne ... 18
1.4. Wody powierzchniowe ... 18
1.5. Wody podziemne ... 19
1.6. Jakość wód powierzchniowych ... 19
1.7. Jakość wód podziemnych ... 19
1.8. Warunki glebowe ... 20
1.9. Warunki klimatyczne ... 22
1.10. Jakość powietrza ... 22
1.11. Flora i fauna ... 24
1.12. Powiązania przyrodnicze, walory przyrodnicze ... 25
1.13. Formy ochrony dziedzictwa kulturowego ... 26
2. Istniejące zagrożenia środowiska przyrodniczego ... 27
2.1. Hałas i wibracje ... 27
2.2. Odpady ... 27
2.3. Pola elektromagnetyczne ... 28
2.4. Zagrożenia geologiczne ... 28
2.5. Zagrożenia powodziowe ... 28
3. Istniejące problemy ochrony środowiska ... 28
4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji ... 29
IV. Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ... 30
1. Przeznaczenie terenów ... 30
2. Warunki zagospodarowania, ustalenia z zakresu ochrony środowiska i kształtowania środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego oraz w zakresie infrastruktury technicznej . 34
V. Potencjalne zmiany aktualnego stanu środowiska w przypadku braku planu zagospodarowania ... 36

VI. Zagrożenia środowiska przyrodniczego wynikające z ustaleń projektu planu 36
1. Emisja gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego 36
2. Hałas 37
3. Odpady 38
4. Ścieki 38
5. Emisja pól elektroenergetycznych 38
6. Nadzwyczajne zagrożenia środowiska 38
VII. Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego 39
1. Oddziaływanie na obszary chronione na mocy ustawy o ochronie przyrody 39
2. Oddziaływanie na siedliska występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów 39
3. Oddziaływanie na korytarze ekologiczne 39
4. Oddziaływanie na otulinę biologiczną cieków i zbiorników wodnych 39
5. Oddziaływanie na stosunki wodne 39
6. Oddziaływanie na strefy ekotonowe 40
7. Oddziaływanie na środowisko 40
7.1. Różnorodność biologiczna 40
7.2. Ludzie 41
7.3. Wody podziemne i powierzchniowe 41
7.4. Powietrze 42
7.5. Rzeźba terenu 42
7.6. Gleby 43
7.7. Wpływ ustaleń na warunki klimatyczne 43
7.8. Krajobraz 43
8. Dobra kultury i zabytki 44
9. Dobra materialne 44
10. Oddziaływanie transgraniczne 44
11. Syntetyczne zestawienie wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego wraz z określeniem ich charakteru 45
VIII. Opis przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko wynikających z ustaleń planu 49
IX. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnego oddziaływania na środowisko, mogących być rezultatem ustaleń planu miejscowego .. 49
X. Rozwiązania alternatywne 51
XI. Odniesienia do celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym 51
XI. Ocena zgodności projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi oraz ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. 53
XII. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu miejscowego oraz

częstotliwość jej przeprowadzania 54
XIII. Podsumowanie 55
XIV. Streszczenie w języku niespecjalistycznym 56
XV. Spis ilustracji 57
XVI. Spis zdjęć 57
XVII. Spis tabel 57
XVIII. Spis załączników 57

I. Wstęp

1. Uwagi wstępne

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru, o którym mowa w **uchwale Nr XI/167//2015 Rady Miasta Zakopane z dnia 30 lipca 2015 roku** w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Harenda Wyciągi w Zakopanem.

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu ocenę relacji ustaleń planu miejscowego pod kątem szeroko rozumianej ochrony zasobów środowiska przyrodniczego, a także przedstawienie przewidywanych skutków dla stanu i funkcjonowania środowiska (przekształceń) oraz warunków życia mieszkańców.

Wszelkie zmiany mogące wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu i zaproponowanych rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych odniesiono do istniejącego stanu środowiska, jego warunków i predyspozycji użytkowych rozpoznanych w aktualnym opracowaniu ekofizjograficznym, a także do stanu prawnego wynikającego z obowiązującego planu miejscowego.

Zapisy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie naruszają ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zakopane (Uchwała Nr XV/140/99 Rady Miasta Zakopane z dnia 15 grudnia 1999 r.). Sama zaś możliwość realizacji jego ustaleń umożliwi budowę wyciągów narciarskich, co znacznie wzbogaci ofertę sportowo-rekreacyjną miasta Zakopane oraz pozytywnie wpłynie na rozwój.

2. Podstawa prawna

Podstawę prawną sporządzenia niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko stanowi art. 46 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2081).*

Do sporządzenia prognozy wykorzystano następujące akty prawne:

- **Prawo miejscowe**:
  - uchwała Nr XI/167//2015 Rady Miasta Zakopane z dnia 30 lipca 2015 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Harenda Wyciągi w Zakopanem;
- **Zagospodarowanie przestrzenne**:
  - ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 z późn. zm.*);
  - ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (*t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 994 z późn. zm.*)
- **Ochrona środowiska**:
  - ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (*t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 799 z późn. zm.*);
  - ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (*t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 142 z późn. zm.*);
  - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (*t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71*);
  - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010r. w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia, jako obszary Natura 2000 (*Dz. U. z 2014 poz. 1713*);

- **Dziedzictwo kulturowe**:
  - ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (*t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1161 z późn. zm.*);
  - uchwała Nr VII/78/2007 Rady Miasta Zakopane z dnia 1 marca 2007 r. zmieniona uchwałą Nr XII/128/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. oraz uchwałą Nr XVIII/216/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r.
- **Rolnictwo i leśnictwo**:
  - ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (*t.j. Dz. U. z 2017 r.. poz. 788 z późn. zm.*);
- **Powierzchnia ziemi i geologia**:
  - ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (*t.j. Dz. U. z 2017 poz. 2126 z późn. zm.*);
  - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (*t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1161 z późn. zm.*);
- **Odpady**:
  - ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (*t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 992 z późn. zm.*);
- **Gospodarka wodno-ściekowa**:
  - ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (*t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1121 z późn. zm.*);
  - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (*Dz. U. z 2016 r., poz. 85*);
  - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzeniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz z sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (*Dz. U. z 2014 r., poz. 1800*);
- **Powietrze**:
  - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (*Dz. U. z 2012 r., poz. 1031*);
- **Hałas i pola elektromagnetyczne**:
  - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (*Dz. U. z 2014 r., poz. 112*);
  - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (*Dz. U. z 2003 r., nr 192, poz. 1883*).

3. Podstawowe założenia i metodyka pracy

Główne założenia prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmują:

1. określenie potencjalnego wpływu ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska;
2. wskazanie potencjalnych zagrożeń środowiska wynikających z realizacji ustaleń planu oraz określenie metod działania pozwalających na ich zmniejszenie lub eliminację;
3. zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu (w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko).

Sama prognoza nie jest dokumentem, który w sposób ilościowy wykazuje presje i oddziaływania, wynikające z realizacji zapisów planu. Pokazuje ona natomiast ogólny kierunek, w którym zmierzać będą przyszłe problemy środowiskowe wynikające z realizacji dokumentu. Jest to spowodowane stosunkowo ogólnym charakterem danych dotyczących przyszłych inwestycji, szczególnie w odniesieniu do detali technicznych, które mogą mieć istotne znaczenie dla wielkości wywieranych presji środowiskowych. W prognozie skupiono się zatem na określeniu jakościowym kierunków przemian oraz poddano charakterystyce cechy poszczególnych oddziaływań.

Podstawowym założeniem metodycznym prognozy jest przyjęcie hipotezy, że zmiany w zagospodarowaniu terenu objętego planem osiągną maksymalną wielkość dopuszczoną jego

zapisami. Natomiast w celu określenia wpływu ustaleń planu na środowisko przyjęto metodę porównawczą w ramach której zestawiono stan prawny wynikający z obowiązującego planu dla danego terenu lub faktyczny sposobu użytkowania, z przewidywanymi zmianami w zagospodarowaniu.

Analizę środowiska naturalnego będącego jednym z celów niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko przeprowadzono na podstawie dostępnych materiałów i opracowań oraz wizji terenowej.

Sporządzony dokument, spełnia wymogi zawarte w ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*Dz.U. z 2018 r., poz. 2081*) tj. zgodnie z:

art. 51 ust. 2 pkt 1 cyt. Ustawy – prognoza zawiera:

a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy.

art. 51 ust. 2 pkt 2 cyt. Ustawy – prognoza określa, analizuje i ocenia:

a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
e) przewidywane oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
— różnorodność biologiczną,
— ludzi,
— zwierzęta,
— rośliny,
— wodę,
— powietrze,
— powierzchnię ziemi,
— krajobraz,
— klimat,
— zasoby naturalne,
— zabytki,
— dobra materialne

z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

art. 51 ust. 2 pkt 3 cyt. Ustawy – prognoza przedstawia:

a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji

projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,

b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres i stopień szczegółowości prognozy został uzgodniony z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Zakopanem (Pismo znak: **PPIS-NZ-42-420-142-3/15**) oraz Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Krakowie (Pismo znak: **OO.411.3.42.2016.MaS**).

4. Materiały wyjściowe i źródła

Opracowania planistyczne:

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zakopane 1999 r.;
2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru urbanistycznego nazwanego: Zwijacze, Króle, Harenda (Uchwała Nr XLVIII/632/2013 Rady Miasta Zakopane z dnia 12 grudnia 2013 r.).

Pozostałe opracowania:

1. II Polityka Ekologiczna Państwa z perspektywą do 2025 r;
2. Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)
3. Roczna ocena jakości powietrza w województwie małopolskim za rok 2017;
4. Wyniki badań monitoringowych jakości wód podziemnych prowadzonych w województwie małopolskim w 2016 roku w sieci krajowej w ramach monitoringu diagnostycznego – wskaźniki nieorganiczne(na podstawie pomiarów prowadzonych przez PIG Warszawa);
5. Zestawienie tabelaryczne danych do klasyfikacji stanu ekologicznego i chemicznego rzek w jcw – ocena za 2015 r. (arkusz STAN_ocena_jcw_2015);
6. „Geografia fizyczna Polski" J. Kondracki, PWN, Warszawa 1978 r.,
7. Raport o stanie środowiska województwa małopolskiego w 2016, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie, Kraków 2017 r.,
8. Program ochrony środowiska dla Miasta Zakopane na lata 2006-2009 z perspektywą do roku 2014, Zakopane 2010 r.

Strony internetowe:

1. https://www.geoportal.gov.pl/ - Geoportal,
2. http://miip.geomalopolska.pl/imap/ – Małopolska infrastruktura informacji przestrzennej;
3. https://geolog.pgi.gov.pl/ – Geoserwis Państwowego Instytutu Geologicznego;
4. http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/ – Geoserwis Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska;
5. https://bdl.stat.gov.pl/BDL/start – dane statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Pozostałe:

1. wnioski instytucji oraz osób fizycznych;
2. mapa zasadnicza w skali 1 do 2000;
3. materiały udostępnione przez Urząd Miasta Zakopane.

II. Charakterystyka miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

1. Zawartość

Podstawą formalną opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest uchwała Nr XI/167//2015 Rady Miasta Zakopane z dnia 30 lipca 2015 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Harenda Wyciągi w Zakopanem. Zawartość dokumentu jest zgodna z ustawą dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 z późn. zm.*) oraz rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego *(Dz.U. 2003 nr 164 poz. 1587).*

Projekt planu obejmuje część tekstową, stanowiącą projekt uchwały Rady Miasta Zakopane oraz część graficzną będącą jej integralną częścią. Uchwała dzieli się na trzy zasadnicze części. Pierwsza z nich (Rozdział 1) to ustalenia wprowadzające, w której znajdują się definicje, ogólne ustalenia, opis zawartości rysunku oraz zestawienie występujących na obszarze planu przeznaczeń terenów. Druga (Rozdział 2) to ustalenia ogólne wyznaczające zasady ochrony i kształtowania poszczególnych elementów przestrzeni, w tym ładu przestrzennego, środowiska, przyrody, krajobrazu, dziedzictwa kulturowego. Określone tu zostały zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, a także zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej. Część trzecia (Rozdział 3) to ustalenia szczegółowe dotyczące terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowaniua przestrzennego, określone wskaźniki i parametry kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania.

2. Cel opracowania

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 z późn. zm.*), celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Jest on aktem prawa miejscowego, a więc jego zapisy są wiążące dla organów zarządzających gminą.

Celem sporządzenia przedmiotowego projektu planu miejscowego jest umożliwienie realizacji ustaleń studium w zakresie rozwoju funkcji turystyczno-sportowych w związku ze złożonym wnioskiem o przystąpienie do opracowania planu miejscowego dla przedmiotowego obszaru znajdującego się w mieście Zakopane.

3.Powiązania z innymi dokumentami

Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego oraz niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powiązane są z następującymi dokumentami:

- Programem Ochrony Środowiska Województwa Małopolskiego;
- Programem Ochrony Środowiska Dla Miasta Zakopane – Aktualizacja, Zakopane, maj 2010 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zakopane (Uchwała Nr XV/140/99 Rady Miasta Zakopane z dnia 15 grudnia 1999 r.);
- Opracowaniem ekofizjograficznym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Harenda wyciągi w Zakopanem.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 z późn. zm.),* projekt planu jest zgodny z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zakopane (Uchwała Nr XV/140/99 Rady Miasta Zakopane z dnia 15 grudnia 1999 r.) oraz z przepisami odrębnymi,

odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

Obszar objęty ustaleniami planu znajduje się w zasięgu:

- stref rozwoju funkcji oraz kierunkach zagospodarowania – wyodrębnionych na podstawie analizy uwarunkowań rozwoju miasta:
  - **UT** (strefa urządzeń turystyczno-wypoczynkowych) – **UT5** – obszar potencjalnych urządzeń turystycznych w rejonie Furmanowej, dla którego ustalono w studium:
    - proponowane usługi turystyczne, z wykluczeniem zabudowy pensjonatowej, obejmujące głównie urządzenia rekreacyjne związane z obsługą ruchu turystycznego, w tym głównie narciarskiego, a także zespół krytych i otwartych basenów kąpielowych, z wykorzystaniem ciepłych wód geotermalnych,
    - stosowanie wyłącznie małych gabarytów zabudowy, kształtowanie brył obiektów w układzie horyzontalnym, stosowanie form architektury regionalnej, nawiązującej do tradycji Podhala,
    - wyposażenie zespołu w zieleń towarzyszącą, nawiązującą charakterem do zieleni naturalnej, z wykorzystaniem gatunków miejscowych oraz z zachowaniem otwarć widokowych na Tatry,
    - realizacja uwarunkowana wyposażenia zespołu w niezbędne urządzenia z zakresu infrastruktury technicznej; w sytuacji istotnych trudności podłączenia do miejskich systemów zaopatrywania w wodę oraz odprowadzania i oczyszczania ścieków - rozpatrzenie możliwości wyposażenia go w drodze wspólnej budowy urządzeń infrastrukturalnych dla obszarów UT4 i UT5, zespołów zabudowy strefy OP7 w rejonie Furmanowej oraz wsi Ząb w gminie Poronin,
    - zagospodarowanie terenu - na podstawie kompleksowego projektu obejmującego całe obszary UT4 i UT5, z nawiązaniem do istniejących w ich sąsiedztwie zespołów zabudowy w strefie OP7.
  - **OP** (strefa peryferyjna) – **OP4** – obszar „Kasprowicza” dla którego ustalono w studium:
    - utrzymanie i rozwijanie funkcji mieszkaniowej i usługowej, z udziałem funkcji zagrodowej i ograniczeniem funkcji turystycznej,
    - ochrona historycznej struktury przestrzennej wraz z istniejącymi obiektami zabytkowymi i innymi, stanowiącymi dobra kultury oraz ochrona istniejących zespołów zieleni, w tym zadrzewień; ochrona obiektów obejmuje przeprowadzanie remontów modernizacyjnych, z ewentualnymi zmianami funkcji obiektów oraz dostosowaniem standardów użytkowych i wyposażenia tych obiektów do współczesnych potrzeba w szczególności:
      - na terenie “podstawowej ochrony wartości kulturowych” (“B”) – utrzymanie charakteru historycznego układu przestrzennego i jego elementów o wartościach kulturowych, w tym zabytkowych,
      - na pozostałym terenie - utrzymanie charakteru krajobrazu tradycyjnego,
    - korygowanie, przy remontach modernizacyjnych, formy architektonicznej obiektów trwałych dysharmonijnych z otoczeniem, poprawa ich detalu i kolorystyki,
    - eliminowanie (prowadzące do odzyskiwania wolnych terenów i obiektów):
      - zagospodarowania terenu kolidującego w sposób istotny z funkcjami strefy bądź z generalnymi dyspozycjami studium dotyczącymi zagospodarowania strefy (dotyczy to w szczególności zagospodarowania otoczenia cieków, innego niż zagospodarowanie zielenią),
      - zabudowy, która straciła wartość techniczną i użytkową, a nie przedstawia wartości kulturowych, zwłaszcza w otoczeniu cieków,
      - obiektów tymczasowych, zwłaszcza dysharmonijnych z otoczeniem, bądź blokujących tereny cenne z punktu widzenia możliwości ich efektywniejszego wykorzystania,
      - w obiektach istniejących, funkcji kolidujących w sposób istotny z funkcjami

strefy i adaptowanie tych obiektów na cele z nimi niesprzeczne,

- zabudowy mieszkaniowej, głównie jednorodzinnej oraz zabudowy związanej z obsługą mieszkańców i turystów, w tym obiektów bazy noclegowej (zabudowy pensjonatowej), przy zachowaniu następujących standardów:
  - preferowania form architektury regionalnej, nawiązujących do tradycji Podtatrza,
  - stosowania niewielkich gabarytów zabudowy,
  - kształtowania brył budynków w układzie horyzontalnym,
  - intensywność zabudowy netto, tj. stosunek powierzchni całkowitej budynków (rozumianej jak w 10 ust. 4 pkt 7 lit. d) do powierzchni obszaru zainwestowania, nie powinna być większa niż 0,3 (0,35 w przypadkach szczególnych),
- w zagospodarowaniu wolnych działek - utrzymanie dotychczas zachowanych otwarć widokowych na Tatry bądź Pasmo Gubałowskie,
- odpowiednie kształtowanie zieleni w otoczeniu zabudowy z udziałem zadrzewień i zakrzewień, ze szczególnym uwzględnieniem obiektów o wysokich wartościach kulturowych, w celu wyeksponowania tych obiektów,
- wprowadzanie i utrzymywanie zieleni w otoczeniu cieków, z ewentualnymi pieszymi ciągami spacerowymi,
- wprowadzanie zieleni osłonowej przy obiektach dysharmonijnych z otoczeniem, zwłaszcza w rejonach otwarć widokowych,
- wyposażenie obszarów strefy w niezbędne urządzenia z zakresu komunikacji, w tym:
  - uzupełnienie sieci ulicznej, głównie w zakresie ulic lokalnych i dojazdowych, z zachowaniem wymaganych parametrów,
  - modernizacja i uzupełnianie urządzenia ulic (poszerzanie jezdni, urządzanie chodników, wprowadzanie zieleni towarzyszącej),
- uzupełnianie istniejących braków w zakresie wyposażenia terenów i obiektów w komunalną infrastrukturę techniczną, w tym w szczególności podłączenie do miejskiego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków terenów dotychczas nieskanalizowanych.

- strefie terenów otwarte w pozatatrzańskiej części miasta, o zróżnicowanych uwarunkowaniach i kierunkach zagospodarowania, stosownie do różnych reżimów ochrony środowiska:
  - **TOw** – strefa terenów otwartych o wysokim poziomie reżimu ochrony, która dotyczy terenów leśnych, zadrzewień, w tym zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i w otoczeniu cieków wodnych, oraz wymagających szczególnej ochrony nieleśnych terenów otwartych, a w szczególności terenów bezpośredniego przedpola Tatrzańskiego Parku Narodowego oraz terenów podmokłych i lejów źródliskowych. Polityka przestrzenna w strefie polega na ochronie wartości przyrodniczych, poprzez daleko idące ograniczenia możliwości użytkowania i zagospodarowania terenu. W strefie tej ustalono w studium następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego:
    - ochronie podlega przyrodnicza struktura zieleni wysokiej, średniej i niskiej, cieków wodnych, terenów otwartych, w tym wszystkie tereny tej strefy stanowiące lub mogące stanowić system węzłów i ciągów (korytarzy) ekologicznych, ostoi dla zwierząt i roślin, a także ekosystemy mające istotny wpływ na funkcjonowanie przyrody i odtwarzanie jej zasobów,
    - istniejące lasy, oznaczone na rysunku studium nr 1, powinny być w całości traktowane jako lasy ochronne: wodo- glebo- i wiatrochronne oraz przeciwerozyjne w partiach grzbietowych, w tym zwłaszcza na południowych zboczach Gubałówki; w prowadzeniu gospodarki leśnej powinno się zachować

następujące zasady: racjonalne pozyskiwanie drewna i odnawianie drzewostanów, ograniczony zakres użytkowania owoców runa leśnego, przebudowa drzewostanów o składzie gatunkowym niezgodnym z siedliskiem,

- należy uregulować granicę rolno leśną; niezbędne jest zalesienie, zadrzewienie bądź zakrzewienie znacznej części bezleśnych obecnie terenów w obrębie tej granicy; dotyczy to zwłaszcza stromych stoków, terenów zagrożonych osuwiskami lub erozją, terenów źródliskowych oraz otoczenia cieków, oznaczonych jako proponowane do zalesienia na rysunku studium nr 1,
- stosowanie wyłącznie biologicznej obudowy cieków, a w przypadku konieczności ich regulacji - unikanie prostowania i skracania przebiegu koryt, zabezpieczanie koryt przed erozją przez zabudowę roślinną najniższych teras,
- dopuszczenie wykorzystania do celów gospodarki hodowlanej, jako użytków zielonych (pastwiska, łąki), terenów nieleśnych tej strefy,
- dopuszczenie ograniczonego (w celu zapewnienia ochrony najbardziej wrażliwych elementów środowiska przyrodniczego) wykorzystania terenu dla turystyki i wypoczynku, przy zachowaniu następujących zasad:
  - ruch turystyczny pieszy, powinien odbywać się na wyznaczonych ścieżkach, z dopuszczeniem swobodnej penetracji terenu,
  - ruch turystyczny rowerowy i konny powinien być ograniczony do wyznaczonych i odpowiednio urządzonych tras, w tym śródleśnych, z zapewnieniem kontroli erozyjnych zagrożeń gleby,
  - uprawianie narciarstwa zjazdowego i biegowego na wyznaczonych trasach na terenach otwartych nieleśnych oraz w kompleksach leśnych, z dopuszczeniem infrastruktury związanej z uprawianiem narciarstwa (koleje, wyciągi, urządzenia do zaśnieżania), z wykorzystaniem śródleśnych polan i enklaw oraz dopuszczeniem niezbędnych przecinek, jednak nie naruszających ochronnej funkcji drzewostanów, zwłaszcza na stromych zboczach,
  - na terenach otwartych urządzanie punktów widokowych i miejsc odpoczynku;
- wyklucza się całkowicie wykorzystywanie terenów dla funkcji osadniczej, w tym również związanej z działalnością rolniczą,
- eliminowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej i gospodarczej, w miarę utraty przez nią wartości technicznych i użytkowych, z wyjątkiem obiektów reprezentujących wartości kulturowe,
- w obiektach utrzymywanych lub czasowo utrzymywanych - dopuszczenie remontów i modernizacji, uzupełnianie wyposażenia w zakresie infrastruktury technicznej, z wykorzystaniem systemów miejskich i z dopuszczeniem lokalnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz ogrzewania (z warunkiem przechodzenia na nieuciążliwe dla środowiska media grzewcze),
- osłanianie zabudowy, zwłaszcza dysharmonijnej w krajobrazie, pasmami lub grupami zadrzewień i zakrzewień, eliminowanie elementów agresywnych w krajobrazie, w drodze ich przebudowy i zmian kolorystyki obiektów, zwłaszcza dachów (zmiana koloru na ciemny),
- utrzymanie istniejących tras komunikacyjnych i ciągów infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich uzupełnień w niezbędnym zakresie (np. konieczne nowe powiązania drogowe, telekomunikacyjne, niezbędne przebiegi przewodów wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych itp.), przy zachowaniu następujących zasad:
  - prowadzenie linii energetycznych i telekomunikacyjnych jako podziemnych,
  - korygowanie przebiegu dysharmonijnych w krajobrazie, naziemnych

przewodów i konstrukcji infrastruktury technicznej,

- **TOs** – strefa terenów otwartych o średnim poziomie reżimu ochrony, która dotyczy pozostałych terenów otwartych nie wymienionych w strefie TOw. Polityka przestrzenna w strefie polega na udostępnianiu tych terenów dla turystyki i wypoczynku, w granicach umożliwiających zachowanie ich wartości przyrodniczych, przy przyjęciu priorytetu udostępnienia i odpowiedniego zagospodarowania pól narciarskich, oraz zorganizowania ich w postaci spójnego systemu terenów, tras i urządzeń narciarskich. W strefie tej ustalono w studium następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego:
  - utrzymanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej oraz usługowej; ochrona zabudowy o wartościach kulturowych, przy zachowaniu następujących zasad:
    - dopuszczenie remontów i modernizacji, uzupełnianie wyposażenia istniejącej zabudowy w zakresie infrastruktury technicznej, z wykorzystaniem systemów miejskich i z dopuszczeniem lokalnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz ogrzewania (z warunkiem przechodzenia na nieuciążliwe dla środowiska media grzewcze),
    - osłanianie zabudowy, zwłaszcza dysharmonijnej w krajobrazie oraz położonej na obrzeżach polan, pasmami lub grupami zadrzewień i zakrzewień,
    - eliminowanie elementów agresywnych w krajobrazie, w drodze zmian kolorystyki obiektów, zwłaszcza dachów (zmiana koloru na ciemny) oraz przebudowywania obiektów,
    - odsłanianie wybranych obiektów, pozytywnie wyróżniających się w krajobrazie,
  - wykluczenie sytuowania nowej zabudowy, w tym również związanej z działalnością rolniczą,
  - ochrona historycznych ciągów Drogi Homolackiej oraz Drogi Pod Reglami; urządzenie ich jako tras turystycznych,
  - wykorzystanie terenów na cele turystyki i wypoczynku, z urządzaniem w pierwszej kolejności terenów o szczególnych predyspozycjach, oznaczonych na rysunku studium nr 1, w tym:
    - urządzanie pól narciarskich z niezbędnym, odpowiednim zagospodarowaniem terenu ((powiązane wzajemnie pola i trasy narciarskie, wyciągi, zaplecze obsługi narciarzy, dojazdy, parkingi),
    - urządzanie narciarskich tras zjazdowych i biegowych, terenów saneczkarskich oraz terenów gier i zabaw na śniegu, terenów spacerowo wycieczkowych, terenów kąpieli słonecznych, urządzanie tras turystyki pieszej, narciarskiej, rowerowej i konnej, punktów widokowych i miejsc odpoczynku itp.,
    - dopuszczenie sztucznego śnieżenia stoków, z zastrzeżeniem nieuciążliwości tych urządzeń w stosunku do obszarów mieszkaniowych i braku wykluczeń w tym zakresie, określonych w odniesieniu do specjalnych stref polityki przestrzennej,
    - obiekty kubaturowe związane z obsługą urządzeń, o których mowa w pkt a-c, należy sytuować wyłącznie w dolnych partiach terenu, w powiązaniu z istniejącą zabudową i odpowiednio osłaniane zielenią; wyklucza się sytuowanie ich na grzbietach i wyniesieniach oraz na stokach eksponowanych widokowo,
    - wyciągi narciarskie powinny być sytuowane na obrzeżach polan i osłaniane zielenią,

- utrzymanie istniejących tras komunikacyjnych i ciągów infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich uzupełnień w niezbędnym zakresie (np. konieczne nowe powiązania drogowe, telekomunikacyjne, niezbędne przebiegi przewodów wodociągowych, gazowych itp.), z zachowaniem następujących zasad:
  - prowadzenie linii energetycznych i telekomunikacyjnych jako podziemnych, a w przypadku konieczności prowadzenia naziemnego, odpowiednie kształtowanie ich tras (poza grzbietami wzniesień, niedopuszczanie do "zadrutowywania" panoram),
  - korygowanie przebiegu dysharmonijnych w krajobrazie, naziemnych przewodów i konstrukcji urządzeń infrastruktury technicznej,
- utrzymanie zieleni niskiej jako podstawowego zagospodarowania terenów tej strefy, przy zachowaniu istniejących zadrzewień i zakrzewień i uzupełnieniu ich, zwłaszcza w otoczeniu cieków, w obniżeniach terenowych oraz na obrzeżach polan, w sąsiedztwie istniejącej zabudowy i w miejscach, w których mogą wzbogacić walory krajobrazowe terenu,
- dopuszczenie wykorzystania terenów do celów gospodarki hodowlanej jako użytków zielonych (pastwiska, łąki).

Powyższe ustalenia dotyczą specjalnych stref polityki przestrzennej, obejmujących większe całości wyróżnione z uwagi na ich szczególne funkcje pełnione w strukturze miasta o oznaczeniu **PTS** (strefy promocji turystyki i sportu) – **PTS2** – obszar w rejonie Furmanowej i Ciągłówki**.**

Dla obszaru **PTS2** ustalono w studium następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- na obszarze PTS2 obowiązują odpowiednio ustalenia określone dla stref podstawowych TOw, TOs, OP7, UT4 i UT5, stosownie do położenia i cech poszczególnych fragmentów terenu, oraz dodatkowe - specjalne kierunki zagospodarowania, określone w odniesieniu do całości tego obszaru, określone poniżej,
- ochrona obiektów stanowiących dobra kultury wraz z ich otoczeniem, obejmującą remonty modernizacyjne, z dostosowaniem standardów użytkowych oraz wyposażenia obiektów do współczesnych potrzeb,
- utrzymanie istniejących zespołów zabudowy mieszkaniowej, przypisanych do podstawowej strefy OP7, jako bezpośredniego zaplecza noclegowego turystyki i wypoczynku, z możliwością uzupełnienia tych zespołów zabudową, głównie nastawioną na obsługę turystów,
- w nawiązaniu do zespołów zabudowy, urządzenie pola namiotowego, wyposażonego w niezbędne urządzenia techniczne,
- wyposażenie terenów w niezbędne urządzenia z zakresu komunikacji, głównie w ulice dojazdowe, z zachowaniem wymaganych parametrów,
- dla pozostałej części obszaru, przypisanej do podstawowej strefy terenów otwartych o średnim reżimie ochrony - TOs:
  - wykorzystanie i urządzenie terenu dla turystyki i wypoczynku (pola i trasy narciarskie, wyciągi narciarskie, urządzenia dla saneczkarstwa i snowboardu, trasy piesze, konne, rowerowe, miejsca gier i zabaw, miejsca odpoczynku itp.),
  - utrzymanie zieleni niskiej jako podstawowego zagospodarowania terenu, przy zachowaniu istniejących zadrzewień i zakrzewień, nie kolidujących z urządzeniami turystycznymi (trasy narciarskie, saneczkarskie, snowboardu) oraz uzupełnianie zieleni jako elementu wzbogacającego krajobrazowe walory terenu.
- zagospodarowywanie strefy PTS2 na podstawie kompleksowego projektu, obejmującego jej całość.

Ponadto północna część obszaru opracowania znajduje się w zasięgu obecnie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru urbanistycznego nazwanego:

Zwijacze, Króle, Harenda (Uchwała Nr XLVIII/632/2013 Rady Miasta Zakopane z dnia 12 grudnia 2013 r.).

Obecnie obowiązujący plan miejscowy (dla północnej części obszaru opracowania) ustala następujące przeznaczenia terenów:

- **ZL-2** – teren lasu;
- **ZR-1** – teren łąk, pastwisk i nieużytków:
  - podstawowe przeznaczenie terenu: łąki, pastwiska, nieużytki
  - uzupełniające przeznaczenie terenu:
    - istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna dopuszczona do zachowania,
    - konieczne obiekty i sieci infrastruktury technicznej,
    - dla terenu oznaczonego symbolem ZR-1 dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń służących do uprawiania sportów zimowych, takich jak: trasy narciarskie, wyciągi narciarskie wraz z konieczną do ich obsługi infrastrukturą techniczną;
- **CP-04** – ciąg pieszy;
- **CP-05** – ciąg pieszy;
- **CP-06** – ciąg pieszy;
- **KPJ-13** – ciąg pieszo-jezdny.

go planem miejscowym

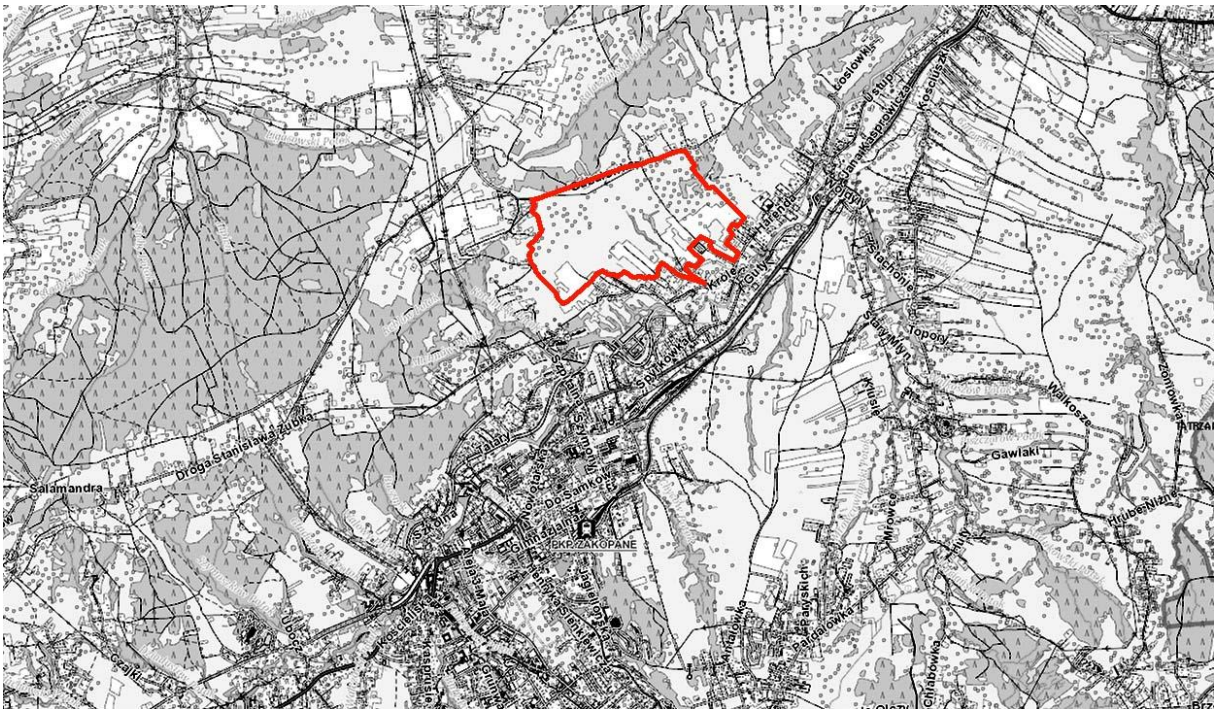
Rysunek 1 Wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru urbanistycznego nazwanego: Zwijacze, Króle, Harenda (Uchwała Nr XLVIII/632/2013 Rady Miasta Zakopane z dnia 12 grudnia 2013 r.)

III. Opis, analiza i ocena stanu środowiska

1. Obecny stan środowiska

Obszar opracowania położony jest na terenie miasta Zakopane, stanowiącego siedzibę powiatu tatrzańskiego w województwie małopolskim. Teren podlegający analizie zlokalizowany jest w północno-wschodniej części miasta, w odległości około 350 m na północ od drogi krajowej nr 47 w dzielnicy Harenda.

Obszar objęty opracowaniem zajmuje **powierzchnię 94,76 ha** i graniczy od wschodu z istniejącą stacją narciarską, od zachodu z drogą prowadzącą Na Furmanową, od południa z terenami istniejącej zabudowy i cmentarzem, zaś od północy z granicą gminy. Znajdują się na nim zabudowania mieszkaniowe jednorodzinne i pensjonatowe, lasy, łąki, pastwiska i nieużytki oraz ciągi pieszo-jezdne.

Rys.1. Położenie terenu opracowania (czerwona obwiednia) na mapie topograficznej przedstawiającej fragment miasta Zakopane. (źródło mapy: geoportal.gov.pl)

1.1. Krajobraz istniejący

Krajobraz na obszarze objętym planem charakteryzuje się znacznym nachyleniem terenu w kierunku południowo-wschodnim. Krajobraz składa się głównie z elementów zieleni w postaci rozległych łąk i pastwisk, pojedynczo występujących drzew oraz niewielkiego terenu zadrzewień we wschodniej części obszaru. Teren ten przecinają dwa niewielkie cieki wodne. W krajobrazie występują również domy jednorodzinne i pensjonaty ulokowane w skrajnie północnej i południowej części obszaru.

Zdjęcie 1 Widok na teren opracowania (autor zdjęcia: Krzysztof Parszewski)

1.2. Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Obszar opracowania według podziału fizycznogeograficznego Polski J. Kondrackiego leży w podprowincji: Centralne Karpaty Zachodnie, makroregionie: Obniżenie Orawsko-Podhalańskie i w mezoregionie: Pogórze Spisko-Gubałowskie. Ponadto znajduje się w obrębie Karpat Wewnętrznych w regionie Podhale. Głębsze podłoże geologiczne budują utwory jury i środkowego triasu reglowego (głównie wapienie numulitowe i dolomity) i łupki liasowe. U podnóża regli występuje flisz podhalański (warstwy zakopiańskie), który tworzą naprzemianległe warstwy piaskowca i łupka. Miękkie, łupkowe warstwy zakopiańskiego fliszu podhalańskiego wyerodowały tworząc Rów Podtatrzański. Najstarsze warstwy fliszowe budujące tę jednostkę charakteryzują się dużym udziałem mułowców i iłowców z cienkimi i rzadkimi wkładkami piaskowców, które częściej występują w młodszych utworach fliszowych.

Współczesna rzeźba terenu została ukształtowana w okresie plejstoceńskim i częściowo przekształcona przez człowieka. Pod względem morfologicznym jest to teren bardzo zróżnicowany, cały obszar położony jest na stoku o ekspozycji południowo-wschodniej.

1.3. Surowce mineralne

Na terenie opracowania nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

1.4. Wody powierzchniowe

Obszar opracowania położony jest w zasięgu Karpackiej Strefy Źródliskowo-Alimentacyjnej oraz na terenie zlewni rzeki Zakopianka. Przez teren opracowania przepływają dwa niewielkie cieki wodne nie posiadające identyfikujących je nazw. Najbliższy ciek o określonej nazwie to płynąca około 120 metrów na południe **rzeka Zakopianka**. W pobliżu terenu objętego opracowaniem cieki płyną

w naturalnym korycie. Potoki charakteryzuje typowo górski reżim rzeczny. Ich ustrój cechuje się szybkimi wezbraniami w czasie opadów oraz po ich ustąpieniu szybkim opadnięciem poziomu wód. Potoki mają znaczny i niewyrównany spadek w profilu podłużnym. Występują w nich (poza uregulowanymi odcinkami) bystrza, progi i niewielkie wodospady, które pozytywnie wpływają na zdolności do samooczyszczania się rzeki dzięki naturalnemu przewietrzaniu wody.

Obszar opracowania znajduje się w zasięgu Dorzecza Wisły PL2000, w regionie wodnym Górnej Wisły o kodzie PL2000GW. Obszar ten znajduje się również w zasięgu **Jednolitej Części Wód Rzecznych o kodzie RW20001214125 „Biały Dunajec (Zakopianka) od Młynisk do Potoku Olczyskiego”**.

1.5. Wody podziemne

Obszar opracowania położony jest w obrębie **Jednolitej Części Wód podziemnych o numerze 165 o kodzie PLGW2000165** należącym do dorzecza Wisły, o powierzchni 929,2 km². Wody słodkie, według rozpoznania regionalnego, występują na głębokości 0-500 m. Ich stan oceniany jest jako dobry. W piętrze czwartorzędowym występuje jeden poziom wodonośny związany z utworami akumulacji rzecznej i wodnolodowcowej. Lokalnie może występować w łączności hydraulicznej z poziomem w utworach fliszowych. Paleogeńskie (fliszowe) piętro wodonośne zbudowane jest z utworów piaskowcowo – łupkowych. W strefie aktywnej wymiany wód zwykłych (do głębokości około 80 m p.p.t.) może występować kilka poziomów wodonośnych. Lokalnie występuje piętro paleogeńskotriasowe zbudowane z utworów węglanowych.

Teren ten tak jak i całe Podhale znajdują się w strefie występowania wód termalnych zalegających w wapieniach środkowego eocenu i w dolomitach triasu.

1.6. Jakość wód powierzchniowych

Obowiązek badania i oceny jakości wód powierzchniowych w ramach państwowego monitoringu środowiska wynika z art. 349 a ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (*Dz. U. z 2017 r., poz. 1566*). Głównym celem oceny jest dostarczenie wiedzy o stanie ekologicznym (lub potencjale ekologicznym) i stanie chemicznym rzek Polski, niezbędnej do gospodarowania wodami w dorzeczach, w tym do ich ochrony przed eutrofizacją i zanieczyszczeniami antropogenicznymi. Monitoring realizowany jest w oparciu o wyznaczone tzw. jednolite części wód (JCW), które należy rozumieć jako oddzielne i znaczące elementy wód powierzchniowych, stanowiące podstawową jednostkę gospodarowania wodami. Od 2007 roku są prowadzone trzy rodzaje monitoringu wód powierzchniowych: diagnostyczny, operacyjny i badawczy.

Na obszarze opracowania występują wody powierzchniowe w postaci dwóch niewielkich cieków wodnych nieposiadających identyfikujących je nazw, których stan nie jest monitorowany. Najbliżej położony punkt pomiarowy znajduje się na Potoku Bystra (na jego 5 kilometrze) na południowy zachód od analizowanego obszaru. Wody Potoku w tym punkcie pomiarowym reprezentują kategorię czystości wód – A1. Pod względem fizykochemicznym i bakteriologicznym jakość wód klasyfikowana jest jako A1. Wody z tego ujęcia spełniają wymogi dla obszarów chronionych przeznaczonych do poboru wód do spożycia.

Stan Jednolitej Części Wód Powierzchniowych rzecznych o kodzie RW20001214125 „Biały Dunajec (Zakopianka) od Młynisk do Potoku Olczyskiego” był badany w 2016 roku w punkcie pomiarowo kontrolnym PL01S1501_4019 „Biały Dunajec - Harenda”. Stan wód przedmiotowej JCW został oceniony jako zły.

1.7. Jakość wód podziemnych

Ocenę stanu chemicznego w JCWPd nr PLGW2000165 dokonano w oparciu o obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny

stanu jednolitych części wód podziemnych (*Dz. U. z 2016 r., poz. 85*). Rozporządzenie określa kryteria i sposób oceny jednolitych części wód podziemnych, w tym:

- klasyfikację elementów fizykochemicznych;
- definicje klasyfikacji stanu ilościowego wód podziemnych oraz ich stanu chemicznego;
- sposób interpretacji wyników badań elementów fizykochemicznych i ilościowych;
- sposób prezentacji ich stanu;
- częstotliwość dokonywania oceny ich stanu;
- wartości progowe będące normami jakości środowiska wyrażonymi jako stężenie danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi, zwane „wartościami progowymi".

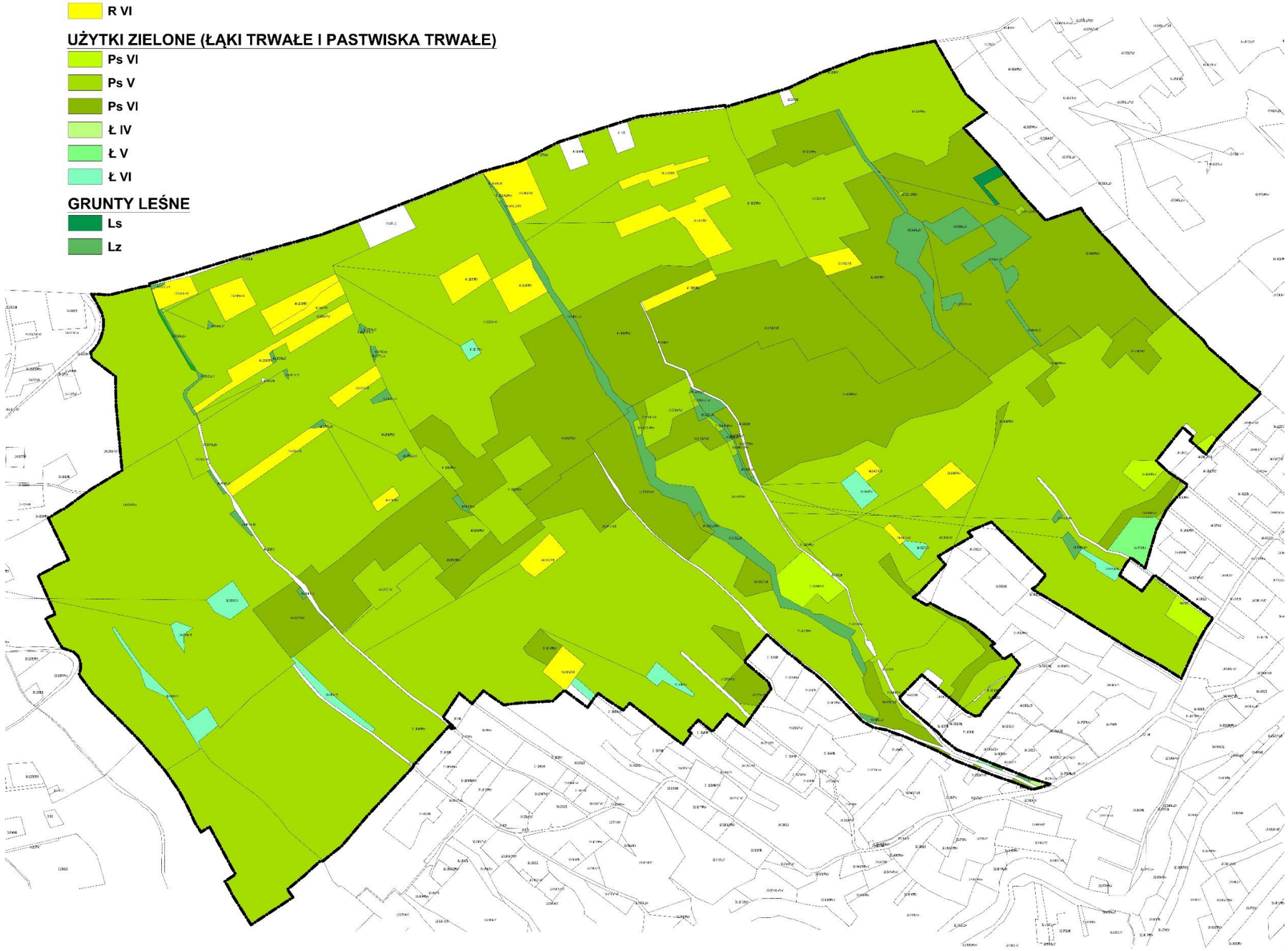
Stan wód w Jednolitej Części Wód Podziemnych o numerze 165, w dwóch punktach pomiarowych znajdujących się w sąsiedztwie obszaru opracowania został zaklasyfikowany w 2016 roku do II klasy jakościowej. Badanie przeprowadzono w punktach pomiarowych w miejscowości Szaflary oraz w miejscowości Białka Tatrzańska. Wody spełniają wymogi dla wód przeznaczonych do picia.

1.8. Warunki glebowe

Na badanych obszarach gleby nie uległy silnym przekształceniom wskutek presji urbanizacyjnej. Znaczna ich część nie została przekształcona. Możliwość ich wykorzystania w celach m.in. rolniczych została ograniczona w niewielkim stopniu. Na obszarze tym dominują gleby V i VI klasy bonitacyjnej. Niewielkie skupiska gleb klas IV znajdują się w zachodniej części terenu. Na analizowanym obszarze nie występują gleby klas bonitacyjnych I-III.

Na analizowanym obszarze występują następujące użytki gruntowe:

- grunty orne VI klasy bonitacyjnej, które zajmują ok. 3,90% (3,70 ha) powierzchni obszaru opracowania;
- pastwiska trwałe (grunty rolne) IV klasy bonitacyjnej, które zajmują ok. 0,65% (0,62 ha) powierzchni obszaru opracowania;
- pastwiska trwałe (grunty rolne) V klasy bonitacyjnej, które zajmują ok. 65,63% (62,19 ha) powierzchni obszaru opracowania;
- pastwiska trwałe (grunty rolne) VI klasy bonitacyjnej, które zajmują ok. 24,26% (22,99 ha) powierzchni obszaru opracowania;
- łąki trwałe (grunty rolne) IV klasy bonitacyjnej, które zajmują ok. 0,01% (0,01 ha) powierzchni obszaru opracowania;
- łąki trwałe (grunty rolne) V klasy bonitacyjnej, które zajmują ok. 0,24% (0,23 ha) powierzchni obszaru opracowania;
- łąki trwałe (grunty rolne) VI klasy bonitacyjnej, które zajmują ok. 0,92% (0,87 ha) powierzchni obszaru opracowania;
- lasy (grunty leśne) V klasy bonitacyjnej, które zajmują ok. 6,33% (0,06 ha) powierzchni obszaru opracowania;
- grunty zadrzewione i zakrzewione klasy bonitacyjnej, które zajmują ok. 2,32% (2,20 ha) powierzchni obszaru opracowania;
- drogi (grunty zabudowane i zurbanizowane), które zajmują ok. 1,58% (1,5 ha) powierzchni obszaru opracowania;
- tereny mieszkaniowe, które zajmują ok. 0,41% (0,39 ha) powierzchni obszaru opracowania.

Rysunek 2 Schemat klasyfikacji bonitacyjnej użytków gruntowych występujących na obszarze opracowania (Źródło: opracowanie własne na podstawie mapy zasadniczej)

1.9. Warunki klimatyczne

Analizowany obszar znajduje się w obrębie piętra klimatycznego umiarkowanego chłodnego (wg M. Hessa). Średnia roczna temperatura powietrza wynosi ok. +5.1°C. Najchłodniejszym miesiącem jest styczeń (-4,5°C), natomiast najcieplejszym lipiec (+14,5°C). Klimatyczne lato ze średnią temperaturą wyższą niż +15°C na tym obszarze nie występuje. Zima trwa ok. 120 dni. Wyniesienie nad poziom morza oraz surowość klimatu powodują, że pierwsze przymrozki pojawiają się już w połowie września, a ostatnie nawet na początku czerwca. Okres wegetacyjny trwa krótko – ok. 180-185 dni. Rozpoczyna się w połowie kwietnia, a kończy w drugiej połowie października. Średnia roczna suma opadów wynosi około 1100 mm. Najczęstsze opady odnotowuje się na przełomie czerwca i lipca. W tym okresie zdarzają się także deszcze o charakterze nawalnym. Miesiącem, w którym pada najmniej jest luty. Opady śniegu stanowią prawie 40% wszystkich opadów. Pierwszy śnieg pojawia się w październiku, ostatni w maju. Przeciętnie pokrywa śnieżna zalega przez 120 dni w roku i utrzymuje się od połowy grudnia do pierwszych dni kwietnia. Na stokach o ekspozycji południowej długość zalegania pokrywy śnieżnej może być krótsza nawet o 10 dni w stosunku do stoków o ekspozycji północnej. Na obszarze objętym sporządzeniem planu wiatry najczęściej wieją z zachodu (tzw. Wiatry orawskie). Średnia roczna prędkość wiatru wynosi 1,6 m/s. Prawie 295 dni w roku to dni z ciszą lub wiatrami o prędkości nieprzekraczającej 3 m/s. Wiatr halny najczęściej występujący w sezonie jesienno-zimowym wieje z kierunku południowego i osiąga prędkość powyżej 25 m/s. Wiatr ten jest porywisty, powoduje szkody gospodarcze, obniża warunki agrometeorolnicze oraz bioklimatyczne.

1.10. Jakość powietrza

Na obszarze opracowania występują pojedyncze źródła punktowe oraz liniowe zanieczyszczeń atmosferycznych. Zaliczają się do nich zabudowania w północnej części obszaru oraz ciągi pieszo-jezdne w południowej części.

Wpływ na jakość powietrza atmosferycznego mają również zabudowania znajdujące się w sąsiedztwie obszaru opracowania. Małe kotłownie emitują tlenki węgla, siarki i pyły. Uciążliwość tej emisji odczuwalna jest w okresach grzewczych. Mała wysokość emitorów uniemożliwia rozproszenie zanieczyszczeń w atmosferze, powodując ich koncentrację na małym obszarze.

Wzdłuż północnej granicy obszaru opracowania przebiega droga, która może stanowić źródło zanieczyszczeń atmosferycznych, oddziałujących również na obszar opracowania. Emisja komunikacyjna stwarza zagrożenia w pobliżu dróg o dużym natężeniu ruchu kołowego. Zanieczyszczenia komunikacyjne (tlenek i dwutlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, pyły z metalami ciężkimi) pogarszają jakość powietrza atmosferycznego.

Oceną jakości powietrza objęte zostały wszystkie substancje, dla których zgodnie z rozporządzeni Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r., w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu i zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady (2004/107/WE1 z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu oraz 2008/50/WE2 z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszego powietrza dla Europy) określono poziomy dopuszczalne/docelowe/celu długoterminowego w powietrzu, ustanowione ze względu na ochronę zdrowia ludzi i ochronę roślin. W przypadku kryterium ochrony zdrowia ludzi, ocenie podlegają następujące zanieczyszczenia: dwutlenek siarki SO_2, dwutlenek azotu NO_2, tlenek węgla CO, benzen C_6H_6, ozon O_3, pył PM2,5, pył PM10, a także zawarty w nim ołów Pb, arsen As, kadm Cd, nikiel Ni i benzo(a)piren B(a)P. Do zanieczyszczeń ocenianych pod kątem spełniania kryteriów określonych w celu ochrony roślin należą: dwutlenek siarki SO_2, tlenki azotu NO_X oraz ozon O_3. Oceny i wynikające z nich działania odnoszone są do stref, które obejmują teren całego kraju. Dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnianych w ocenie jakości powietrza obowiązuje podział kraju na strefy, określony w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, zgodnie z

którym strefę stanowią:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy;
- miasto (nie będące aglomeracją) o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy;
- pozostały obszar województwa, nie wchodzący w skład aglomeracji i miast powyżej 100 tysięcy mieszkańców.

W przypadku województwa małopolskiego oznacza to podział na 3 obszary: strefę Aglomeracja Krakowska, strefę miasto Tarnów i strefę małopolską (czyli pozostały obszar województwa).

Klasyfikacja stref oraz wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczenia dla przypadków gdy dla zanieczyszczenia jest określony poziom dopuszczalny i nie jest określony margines tolerancji lub osiągnął on wartość zerową:

- klasa **A** – poziom stężeń zanieczyszczenia nie przekraczający poziomu dopuszczalnego.
  - utrzymanie stężeń zanieczyszczenia poniżej poziomu dopuszczalnego oraz dążenie do utrzymania najlepszej jakość powietrza zgodnej ze zrównoważonym rozwojem.
- klasa **C** – poziom stężeń zanieczyszczenia powyżej poziomu dopuszczalnego.
  - określenie obszarów przekroczeń poziomów dopuszczalnych;
  - opracowanie lub aktualizacja programu ochrony powietrza w celu osiągnięcia odpowiednich poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu;
  - kontrolowanie stężeń zanieczyszczenia na obszarach przekroczeń i prowadzenie działań mających na celu obniżenie stężeń przynajmniej do poziomów dopuszczalnych.

Klasyfikacja stref oraz wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczenia dla przypadków gdy dla zanieczyszczenia jest określony poziom docelowy:

- klasa **A** – poziom stężeń zanieczyszczenia nie przekraczający poziomu dopuszczalnego.
- klasa **C** – poziom stężeń zanieczyszczenia powyżej poziomu dopuszczalnego.
  - dążenie do osiągnięcia poziomu docelowego w określonym czasie za pomocą ekonomicznie uzasadnionych działań technicznych i technologicznych;
  - opracowanie lub aktualizacja programu ochrony powietrza, w celu osiągnięcia odpowiednich poziomów docelowych w powietrzu.

Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń ozonu z uwzględnieniem poziomu celu długoterminowego:

- klasa **D1** – poziom stężeń ozonu nie przekraczający poziomu celu długoterminowego;
- klasa **D2** – poziom stężeń ozonu powyżej poziomu celu długoterminowego.
  - dążenie do osiągnięcia poziomu celu długoterminowego do roku 2020.

Klasy stref określane w oparciu o poziom dopuszczalny PM2,5 dla fazy II:

- klasa **A1** – Poziom stężeń pyłu PM2,5 nie przekraczający poziomu dopuszczalnego dla fazy II;
- klasa **C1** – Poziom stężeń pyłu PM2,5 powyżej poziomu dopuszczalnego dla fazy II.

Na podstawie danych pomiarowych w Rocznej ocenie jakości powietrza w województwie małopolskim z 2017 roku[1] ustalono, że poziom dopuszczalny dwutlenku azotu (NO_2) i dwutlenku siarki (SO_2) jest zachowany na obszarze województwa, jak i miasta Zakopane – obszar strefy małopolskiej został zakwalifikowany do klasy A. Stężenia średnioroczne dwutlenku azotu (NO_2) zarejestrowane na podstawie pomiarów nie przekraczały dopuszczalnego poziomu 40 µg/m³. Stężenia 1-godzinne NO_2 także nie przekraczały dopuszczalnego poziomu 200 µg/m³.

Strefie małopolskiej, w zasięgu której znajduje się obszar opracowania, przyporządkowano klasę

[1] Ocena jakości powietrza w województwie małopolskim w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie, Kraków, kwiecień 2018 r.

C ze względu na przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla stężeń 24-godzinnych pyłu PM10.

Zestawienie klas wynikowych uzyskanych przez strefę małopolską w corocznej ocenie WIOŚ na rok 2017 pod kątem ochrony zdrowia zostały zestawione w poniższej tabeli.

Tabela 1 Klasy uzyskane w corocznej ocenie WIOŚ na rok 2017 w Krakowie pod kątem ochrony zdrowia dla strefy małopolskiej (źródło: Roczna Ocena Jakości Powietrza w województwie małopolskim. Raport za rok 2017).

Lp.	Substancja zanieczyszczająca	Klasa wynikowa
1	SO_2	A
2	NO_2	A
3	CO	A
4	C_6H_6	A
5	PM10	C
6	PM2,5 wg poziomu dopuszczalnego powiększonego o margines tolerancji	C
7	PM2,5 wg poziomu docelowego	C1
8	Pb	A
9	As	A
10	Cd	A
11	Ni	A
12	B(a)P	C
13	O_3 wg poziomu docelowego	A
14	O_3 wg poziomu celu długoterminowego	D2

W zakresie ochrony roślin strefa małopolska została sklasyfikowana następująco:

Tabela 2 Klasy uzyskane w corocznej ocenie WIOŚ na rok 2017 w Krakowie w zakresie ochrony roślin dla strefy małopolskiej (źródło: Roczna Ocena Jakości Powietrza w województwie małopolskim. Raport za rok 2017).

Lp.	Substancja zanieczyszczająca	Klasa wynikowa
1	SO_2	A
2	NO_X	A
3	O_3 (AOT40) wg poziomu docelowego	A
4	O_3 (AOT40) wg poziomu celu długoterminowego	D2

Na stan sanitarny powietrza na obszarze opracowania rzutuje przede wszystkim imisja zanieczyszczeń pochodzących z terenów sąsiednich.

1.11. Flora i fauna

Zgodnie z geobotanicznym podziałem Polski badany obszar leży w Krainie Karpackiej, dzielnicy Podhale, w piętrze regla dolnego, gdzie potencjalnym zespołem roślinnym jest las mieszany. Obszary opracowania to tereny o naturalnej formie, w których struktury przyrodnicze i ekologiczne nieuległy znacznym i trwałym zmianom. Zachowały się na nim naturalne siedliska leśne i łąkowe.

Na obszarze możliwe jest tymczasowe bytowanie gatunków typowych dla regla dolnego: jeleni, saren, dzików, lisów, kun leśnych, zajęcy oraz wiewiórek. Z gryzoni występują nornice i ryjówki zaś do

awifauny okresowo przebywającej na analizowanym obszarze zaliczyć można: orlika krzykliwego, kanię rudą, myszołowa, kobuza, pełzacza, kowalika, pliszkę, dzięcioła pstrego i pluszcza. Na badanym obszarze istnieje duże prawdopodobieństwo występowania gadów i płazów m.in.: traszek (górskiej i karpackiej), kumaka górskiego, żaby trawnej, salamandry, jaszczurki żyworodnej, zaskrońca i żmii zygzakowatej.

W strukturze ekologicznej regionu obszar może pełnić ważną funkcję z uwagi na jego charakter i niewielką intensywność zagospodarowania oraz stosunkowo niewielki zakres przestrzenny. Główne trasy przemieszczania się zwierzyny mogą wieść przez analizowany teren.

Obszar opracowania położony jest pomiędzy terenami podlegającymi urbanizacji. Od strony południowej stanowi je zabudowa mieszkaniowa i pensjonatowa znajdujące się przy ulicy Harenda wraz z jej rozwidleniami, natomiast od północnej zabudowa przy ulicy Rafaczówki. Przy południowej granicy urbanizacja ma charakter bardziej dynamiczny, niż przy granicy północnej.

Zdjęcie 2 Widoczne w oddali obszary lasów i zadrzewień we wschodniej części analizowanego obszaru (autor zdjęcia: Krzysztof Parszewski)

1.12. Powiązania przyrodnicze, walory przyrodnicze

Obszar opracowania znajduje się na terenie miasta, w którym elementy systemu przyrodniczego składają się z obszarów węzłowych, korytarzy powiązań przyrodniczych i obszarów je wspomagających. Z uwagi na charakter przyrodniczy obszaru opracowania, można go zaklasyfikować jako jeden z elementów tego systemu.

Na obszarze opracowania nie występują tereny prawnie chronione ani tereny ujęte w dokumentach poświęconych ochronie środowiska. Najbliżej położonym obszarem chronionym względem granic opracowania jest **Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu** znajdujący się w bezpośrednim sąsiedztwie północnej granicy opracowania oraz Tatrzański Park Narodowy położny w odległości około 3 km na południe.

Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 27 Wojewody Nowosądeckiego z dnia 1 października 1997 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Województwa Nowosądeckiego (*Dz. Urz. z 1997 r., Nr 43, poz. 147*). Obszar

funkcjonuje obecnie na podstawie uchwały Nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012 r. w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz uchwały nr XXXIV/578/13 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 25 marca 2013 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012 r. w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na terenie Południowomałopolskiego OChK, zgodnie z ww. uchwałą, obowiązują następujące zakazy:

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*Dz.U. z 2018 r., poz. 2081*);
3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;
5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 25 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Południowomałopolski OChK zajmuje powierzchnię 364 176 ha i pełni funkcję ochronną, która wynika z wybitnej wartości obiektów przyrodniczych, dla których OChK jest bezpośrednią otuliną lub dodatkową strefą ochronną (przejściową), a ponadto większą część tego terenu stanowi obszar wezłów i korytarzy ekologicznych sieci ECONET-PL. Obszarowo przeważają zróżnicowane ekosystemy leśne. Wśród cennych ekosystemów naturalnych: kompleksy torfowisk wysokich w płd-zach. części Kotliny Orawsko-Nowotarskiej (tzw. Torfowiska Orawskie) i ekosystem rzeki Białki z przełomem oraz izolowane skałki Pasa Skalic Nowotarskich i Spiskich.

Jednym z najważniejszych walorów przyrodniczych analizowanego obszaru, jest bardzo duży stopień pokrycia terenu różnego typu formami zieleni tj.: łąki, pastwiska i zadrzewienia. Ponadto, pochyła rzeźba terenu powoduje istnienie naturalnych punktów widokowych znajdujących się na jego obszarze.

1.13. Formy ochrony dziedzictwa kulturowego

Na obszarze objętym opracowaniem planu miejscowego nie występują zabytki.

Znaczna część analizowanego obszaru znajduje się w zasięgu **Parku Kulturowego Kotliny Zakopiańskiej, w strefie pierwszej obejmującej tereny otwarte, nazwanej: „Pas podreglowy i polan”.** Park Kulturowy został utworzony na podstawie uchwały Nr VII/78/2007 Rady Miasta Zakopane z dnia 1 marca 2007 r. Została ona zmieniona uchwałą Nr XII/128/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. oraz uchwałą Nr XVIII/216/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r.

Celem Parku Kulturowego Kotliny Zakopiańskiej jest ochrona wyjątkowych walorów krajobrazu kulturowego miasta Zakopane oraz wyróżniających się w nim krajobrazowo terenów, w tym historycznie ukształtowanej w wyniku działalności człowieka przestrzeni zawierającej wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze.

W rejonach Parku Kulturowego ochronie podlega krajobraz kulturowy. W tym celu zabrania się prowadzenia robót budowlanych, oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej, które mogą prowadzić do:

- zniszczenia historycznie ukształtowanej formy, skali i funkcji miasta
- zniszczenia osi i otwarć widokowych
- zniszczenia kompozycji zieleni urządzonej, w tym zadrzewień i terenów otwartych oraz otwartych terenów rolnych.

Dla strefy pierwszej „pasa podreglowego i polan" obowiązują następujące ustalenia:

- Ograniczenie realizacji zabudowy, za wyjątkiem zabudowy dopuszczonej przez plan ochrony parku kulturowego lub miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego albo ostateczną decyzję o warunkach zabudowy wydaną przed 16 listopada 2006 r.,
- Dopuszcza się zagospodarowanie w zakresie rekreacji, turystyki pieszej, rowerowej lub konnej oraz narciarstwa, a także tradycyjnego wypasu.

W strefie „pierwszej" zabrania się umieszczania reklam i tablic informacyjnych, za wyjątkiem oznaczeń związanych z funkcjonowaniem obiektów sportowych, tras narciarskich i turystycznych, tablic lokalizowanych przez TPN oraz dopuszczonych przez plan ochrony parku kulturowego lub miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

2. Istniejące zagrożenia środowiska przyrodniczego

2.1. Hałas i wibracje

Stan środowiska ze względu na jego zanieczyszczenie hałasem i wibracjami określa klimat akustyczny, rozumiany jako wynik różnych grup hałasu i wibracji. Hałasem nazywa się niepożądane, nieprzyjemne, dokuczliwe lub szkodliwe drgania mechaniczne ośrodka sprężystego, działające za pośrednictwem powietrza na ośrodek słuchu i inne zmysły oraz elementy organizmu człowieka. W przypadku wibracji drgania przenoszone są przez ciała stałe.

Na terenie opracowania nie występują większe źródła hałasu. Ewentualne uciążliwości mogą być związane z ruchem pojazdów na pobliskich drogach.

Na poziom hałasu drogowego w pobliżu zabudowy mają wpływ przede wszystkim:

- natężenie ruchu komunikacyjnego;
- udział transportu ciężkiego w strumieniu ruchu;
- odległość zabudowy od drogi;
- prędkość ruchu pojazdów (ze wzrostem prędkości hałas rośnie);
- typ i stan techniczny pojazdów;
- nachylenie drogi;
- parametry drogi;
- stan nawierzchni oraz płynność ruchu.

Należy zaznaczyć, iż zagrożenie środowiska hałasem drogowym znacznie wzrasta, co spowodowane jest przede wszystkim wzrostem liczby pojazdów.

2.2. Odpady

Na obszarze opracowania występują źródła odpadów komunalnych w postaci zabudowy mieszkaniowej i pensjonatowej. Mogą być w nich generowane odpady bytowe takie jak: odpady organiczne, papier i tektura, tworzywo sztuczne, materiały tekstylne, szkło, metale, odpady mineralne, odpady budowlane.

Ponadto na obszarze opracowania mogą być wytwarzane odpady wielkogabarytowe, pochodzące z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych, odpady z pielęgnacji terenów zielonych oraz odpady niebezpieczne takie jak baterie i akumulatory, świetlówki i chemikalia.

2.3. Pola elektromagnetyczne

Promieniowanie elektromagnetyczne zaliczane jest do podstawowych rodzajów zanieczyszczeń środowiska naturalnego. Dla jakości środowiska istotne znaczenia mają urządzenia, które emitują fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci fal radiowych o częstotliwości 0,1-300 MHz i mikrofal 300-300 000 MHz umieszczone w środowisku naturalnym. Głównym źródłem promieniowania elektromagnetycznego na terenie opracowania są urządzenia energetyczne i napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia, które znajdującą się w północnej części analizowanego obszaru.

Oceny poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku i obserwacji zmian dokonuje się w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo ochrony środowiska (*Dz. U. z 2018 r., poz. 799 z późn. zm*.).

Ostanie pomiary pól elektromagnetycznych były przeprowadzane w Zakopanem w 2015 roku. Zgodnie z nimi, średnia arytmetyczna zmierzonych wartości w V/m wynosiła mniej niż 0,3[2]. Dopuszczalna wartość pól elektromagnetycznych wynosi 7 V/m.

Celem pomiarów było określenie oddziaływania pól elektromagnetycznych w miejscach dostępnych dla ludności. Ponadto należy mieć na uwadze, że natężenie pół elektromagnetycznych na określonym obszarze jest wypadkową wielu czynników i jest wielkością zmienną w czasie, zależną przede wszystkim od liczny.

2.4. Zagrożenia geologiczne

Na obszarze opracowania znajdują się **3 aktywne osuwiska** o okresowej aktywności i powierzchni powyżej 6 arów. Pierwsze znajduje się w zachodniej części opracowania i nosi numer identyfikacyjny 67333. Drugie o numerze 67335 i trzecie o numerze 37336 graniczą ze sobą i znajdują się we wschodniej części opracowania.

2.5. Zagrożenia powodziowe

Według danych Informatycznego Systemu Osłony Kraju analizowany obszar znajduje się poza wszelkimi obszarami zagrożenia powodziowego (0,2%, 1%, 10%).

3. Istniejące problemy ochrony środowiska

Na skutek urbanizacji zmieniony został pierwotny sposób zagospodarowania gruntów oraz pokrywa glebowa części obszaru opracowania. Na tych terenach należy dążyć do ograniczenia zagrożeń związanych z zanieczyszczeniem środowiska, hałasem oraz uciążliwymi pyłami.

Zidentyfikowane problemy ochrony środowiska w rejonie objętym opracowaniem:

- **zła jakość powietrza atmosferycznego**. Cały teren miasta Zakopane oraz przyległych

[2] Wyniki pomiarów monitoringu pól elektromagnetycznych w środowisku na terenie województwa małopolskiego wykonanych w 2015 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie.

miejscowości boryka się z problemem smogu. Problem ten dotyczy zwłaszcza okresu jesienno-zimowego, kiedy to stężenia zanieczyszczeń w powietrzu są największe. Na obszarze opracowania źródłem mogącym emitować zanieczyszczenia do atmosfery jest obecnie budynek dolnej stacji kolejki. Wpływ na jakość powietrza atmosferycznego mogą mieć zabudowania znajdujące się w sąsiedztwie obszaru opracowania. Małe kotłownie emitują tlenki węgla, siarki i pyły. Uciążliwość tej emisji odczuwalna jest w okresach grzewczych. Mała wysokość emitorów uniemożliwia rozproszenie zanieczyszczeń w atmosferze, powodując koncentrację zanieczyszczeń na małym obszarze. W bezpośrednim sąsiedztwie północnej i południowej granicy obszaru opracowania przebiegają drogi gminne, które mogą stanowić źródło zanieczyszczeń atmosferycznych, również na obszarze opracowania. Emisja komunikacyjna stwarza zagrożenia w pobliżu dróg o dużym natężeniu ruchu kołowego. Zanieczyszczenia komunikacyjne (tlenek i dwutlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, pyły z metalami ciężkimi) pogarszają jakość powietrza atmosferycznego. Na stan sanitarny powietrza na obszarze opracowania rzutuje przede wszystkim imisja zanieczyszczeń pochodzących z terenów sąsiednich. W przyszłości w wyniku istnienia presji urbanizacyjnej należy spodziewać się zwiększenia zanieczyszczeń powstałych wskutek wcześniej zidentyfikowanych źródeł.

- **rozwijanie przestrzeni turystycznych, wypoczynkowych i sportowo-rekreacyjnych**. Zagrożenie wynikające z naturalnego ciągu przyczynowo-skutkowego. Udostępnianie nowego miejsca dla nowej aktywności przynosi ze sobą nową (większą) liczbę osób korzystających z danej usługi, a to generuje nowe (większe) oddziaływania np. zwiększony hałas czy zmniejszanie powierzchni biologicznie czynnej poprzez budowę nowych obiektów obsługowych).
- **emisja zanieczyszczeń/ szkodliwe oddziaływanie z elementów infrastruktury technicznej**. Obecnie na terenie objętym opracowaniem znajduje się napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia, która może stanowić zagrożenia dla ludzi i zwierząt przebywających przez dłuższy okres czasu w jej sąsiedztwie.

4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Odporność środowiska naturalnego na przekształcenia i jego zdolność do regeneracji zależy w znacznej mierze od jego charakterystyki oraz poziomu dotychczasowego przeobrażenia. Środowisko przeobrażone w niewielkiej skali o prawidłowym funkcjonowaniu ekosystemów i dużej bioróżnorodności jest względnie odporne na umiarkowane oddziaływania np. zanieczyszczenia.

Obszar objęty opracowaniem planu miejscowego nie został znacząco przekształcony antropogenicznie. Na obszarze opracowania brak jest praktycznie powierzchni utwardzonej, nieczynnej biologicznie. Fragmenty utwardzonego terenu znajdują się obecnie jedynie w sąsiedztwie drogi gminnej w północnej części obszaru, i towarzyszą istniejącej tam zabudowie. Ponadto, teren ten otoczony jest przez tereny niezagospodarowane (w części zachodniej – łąki, pastwiska; w części wschodniej – lasy, zadrzewienia, łąki i pastwiska), w związku z tym, obecnie odporność terenu na degradację i zdolność do regeneracji jest duża.

Najbardziej zagrożone degradacją tereny to najczęściej obszary narażone na silną presję człowieka wyrażającą się poprzez szereg różnorakich działań przez niego podejmowanych. Należy do nich między innymi presja urbanizacyjna (na obszarach miast i ich najbliższego otoczenia) i niewłaściwe zabiegi agrotechniczne (na terenach użytkowanych rolniczo). W wyniku tego następuje do zanieczyszczeń wód (powierzchniowych i podziemnych), powietrza, gleb oraz do przekształceń naturalnej rzeźby terenu. Dodatkowo, w wyniku presji antropogenicznej nierzadko dochodzi do introdukowania lub zawlekania nowych gatunków roślin i zwierząt. Prowadzi to do zubożenia naturalnego potencjału przyrodniczego i w skrajnych przypadkach do całkowitych przekształceń ekosystemów. W takich warunkach zachowaniu ulegają jedynie rośliny i zwierzęta o najlepszych zdolnościach adaptacyjnych, które nie zawsze są pożądane z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju.

Obszar opracowania znajduje się pomiędzy obszarami odznaczającymi się walorami przyrodniczymi oraz terenami zurbanizowanymi. Postępująca degradacja na obszarze opracowania, jest następstwem przede wszystkim presji urbanizacyjnej. Jednakże nie jest ona intensywna.

IV. Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

1. Przeznaczenie terenów

W obszarze objętym ustaleniami przedmiotowego planu miejscowego znalazły się tereny o łącznej powierzchni ok. **94,76 ha**, z czego znaczną większość stanowią obecnie tereny zielone.

Zgodnie z projektem uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazuje się zmianę podstawowego przeznaczenia terenu opracowania z dotychczasowej funkcji terenów łąk, pastwiska i użytków zielonych na tereny usług sportu i rekreacji.

W projekcie planu miejscowego ustalono różnorodne tereny o określonym rodzaju przeznaczenia. Każdy z nich został wyznaczony na rysunku planu i oznaczony symbolem literowym lub literowo-cyfrowym, w których litery oznaczają przeznaczenie terenu a cyfry kolejny numer terenu. Każdy z wyznaczonych terenów posiada przeznaczenie podstawowe oraz dopuszczalne.

Zgodnie z projektem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazuje się podstawowe przeznaczenie terenów:

1. tereny zabudowy jednorodzinnej i pensjonatowej, oznaczone na rysunku planu symbolami **MN/MP1** (pow. 0,0377 ha) i **MN/MP2** (pow. 0,0194 ha);
   a) **przeznaczenie podstawowe:**
      - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna,
      - wynajem pokoi w budynku mieszkalnym;
   b) **za zgodną z przeznaczeniem podstawowym uznaje się:**
      - zieleń towarzyszącą obiektom budowlanym,
      - lokalizację stanowisk postojowych;
   c) **przeznaczenie uzupełniające:**
      - usługi nieuciążliwe, w szczególności towarzyszące usługom turystyki, jak: usługi gastronomii, usługi sportu i rekreacji, wypożyczalnie sprzętu sportowego, handel detaliczny, inne usługi nieuciążliwe,
      - obiekty małej architektury,
      - drogi wewnętrzne, ciągi pieszo-jezdne, dojścia i dojazdy,
      - urządzenia infrastruktury technicznej.
2. tereny zabudowy usług turystyki oraz sportu i rekreacji, oznaczone na rysunku planu symbolem **UT1** (pow. 2,0198 ha):
   a) **przeznaczenie podstawowe:**
      - zabudowa usług turystyki związanych z obsługą ruchu turystycznego, w postaci:
        - budynków wypożyczalni i serwisów sprzętu sportowego, sanitarnego oraz budynków obsługi biurowej i socjalnej kolei linowych oraz wyciągów narciarskich,
        - otwartych basenów kąpielowych, a także budynków krytych basenów kąpielowych;
   b) usługi sportu i rekreacji, w tym koleje linowe, wyciągi narciarskie i trasy narciarskie, z wykluczeniem urządzeń i instalacji rozrywkowych i rekreacyjnych takich jak: powłoki pneumatyczne, skoki bungee, karuzele, kolejki górskie, diabelskie młyny, beczki śmiechu, tory gokartowe, zjeżdżalnie, huśtawki, trampoliny, strzelnice, symulatory ruchu, gabinety luster, pałace strachów, wesołe miasteczka, parki rozrywki, lunaparki itp.
   c) **za zgodną z przeznaczeniem podstawowym uznaje się:**

- lokalizację budynków stacji i urządzeń obsługi technicznej kolei linowych oraz wyciągów narciarskich,
- lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej towarzyszącej kolejom linowym, wyciągom narciarskim i trasom narciarskim, w tym:
  - związanych z oświetleniem tras narciarskich,
  - związanych z odwodnieniem tras narciarskich,
  - pompownie wody,
- lokalizację obiektów i urządzeń związanych bezpośrednio z funkcjonowaniem kolei linowych, wyciągów narciarskich i tras narciarskich, w tym w szczególności związanych z:
  - naśnieżaniem tras narciarskich,
  - zabezpieczeniem tras narciarskich, w tym mury oporowe i inne obiekty inżynieryjne podtrzymujące geometrię tras narciarskich,
  - pomiarem czasu,
- lokalizację tras rowerowych,
- lokalizację stanowisk postojowych i parkingów,
- zieleń towarzyszącą obiektom budowlanym;

d) **przeznaczenie uzupełniające:**
- budynków usług gastronomi,
- obiekty małej architektury,
- drogi wewnętrzne, ciągi pieszo-jezdne, dojścia i dojazdy,
- urządzenia infrastruktury technicznej.

3. tereny usług sportu i rekreacji, oznaczone na rysunku planu symbolem **US1** (pow. 0,8513 ha), **US2** (pow. 0,5275 ha), **US3** (pow. 0,6457 ha), **US4** (pow. 0,2575 ha), **US5** (pow. 0,5700 ha), **US6** (pow. 0,5867 ha), **US7** (pow. 0,2875 ha), **US8** (pow. 0,4492 ha) **i US9** (pow. 1,1206 ha):
   a) **przeznaczenie podstawowe:**
   - usługi sportu i rekreacji, w tym koleje linowe, wyciągi narciarskie i trasy narciarskie, z wykluczeniem urządzeń i instalacji rozrywkowych i rekreacyjnych takich jak: powłoki pneumatyczne, skoki bungee, karuzele, kolejki górskie, diabelskie młyny, beczki śmiechu, tory gokartowe, zjeżdżalnie, huśtawki, trampoliny, strzelnice, symulatory ruchu, gabinety luster, pałace strachów, wesołe miasteczka, parki rozrywki, lunaparki,
   - stacje i urządzenia obsługi technicznej kolei linowych oraz wyciągów narciarskich;

   b) **za zgodną z przeznaczeniem podstawowym uznaje się:**
   - lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej towarzyszącej kolejom linowym, wyciągom narciarskim i trasom narciarskim, w tym:
     - związanych z oświetleniem tras narciarskich,
     - związanych z odwodnieniem tras narciarskich,
     - pompownie wody,
   - lokalizację obiektów i urządzeń związanych bezpośrednio z funkcjonowaniem kolei linowych, wyciągów narciarskich i tras narciarskich, w tym w szczególności związanych z:
     - naśnieżaniem tras narciarskich,
     - zabezpieczeniem tras narciarskich, w tym mury oporowe i inne obiekty inżynieryjne podtrzymujące geometrię tras narciarskich,
     - pomiarem czasu,
   - lokalizację garaży dla ratraków i skuterów oraz magazynów dla innego sprzętu związanego z funkcjonowaniem kolei linowych, wyciągów narciarskich i tras narciarskich, z wyjątkiem terenów US1, US2, US3 i US6
   - budynków wypożyczalni i serwisów sprzętu sportowego, sanitariatów oraz

budynków obsługi biurowej i socjalnej kolei linowych oraz wyciągów narciarskich, z wyjątkiem terenów US1, US2, US3 i US6,
- lokalizację podziemnych i naziemnych zbiorników wodnych,
- lokalizację tras rowerowych,
- lokalizację stanowisk postojowych i parkingów, przy czym na terenach US1, US2, US3 i US6 dopuszcza się realizację maksymalnie 2 stanowisk postojowych,
- lokalizację wiat dla turystów o charakterze ogólnodostępnym, z wyjątkiem terenów US1, US2, i US3,
- zieleń towarzyszącą obiektom budowlanym;

c) **przeznaczenie uzupełniające:**
- usługi administracji w obrębie budynku stacji kolei linowych i wyciągów narciarskich, z wyjątkiem terenów US1, US2, US3 i US6,
- usługi gastronomii, z wyjątkiem terenów US1, US2, US3 i US6,
- obiekty małej architektury,
- drogi wewnętrzne, ciągi pieszo-jezdne, dojścia i dojazdy,
- urządzenia infrastruktury technicznej.

4. tereny usług sportu i rekreacji oraz tereny rolnicze, oznaczone na rysunku planu symbolem **US/R1** (pow. 81,3254 ha):
   a) **przeznaczenie podstawowe:**
   - usługi sportu i rekreacji, w tym koleje linowe, wyciągi narciarskie i trasy narciarskie, z wykluczeniem urządzeń i instalacji rozrywkowych i rekreacyjnych takich jak: powłoki pneumatyczne, skoki bungee, karuzele, kolejki górskie, diabelskie młyny, beczki śmiechu, tory gokartowe, zjeżdżalnie, huśtawki, trampoliny, strzelnice, symulatory ruchu, gabinety luster, pałace strachów, wesołe miasteczka, parki rozrywki, lunaparki itp;
   - pastwiska dla potrzeb wypasu zwierząt w trakcie sezonu wegetacyjnego;

   b) **za zgodną z przeznaczeniem podstawowym uznaje się:**
   - lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej towarzyszącej kolejom linowym, wyciągom narciarskim i trasom narciarskim, w tym:
     - związanych z oświetleniem tras narciarskich,
     - związanych z odwodnieniem tras narciarskich,
     - pompownie wody,
   - lokalizację obiektów i urządzeń związanych bezpośrednio z funkcjonowaniem kolei linowych, wyciągów narciarskich i tras narciarskich, w tym w szczególności związanych z:
     - naśnieżaniem tras narciarskich,
     - zabezpieczeniem tras narciarskich, w tym mury oporowe i inne obiekty inżynieryjne podtrzymujące geometrię tras narciarskich,
     - pomiarem czasu,
   - lokalizację tras rowerowych,
   - zieleń towarzyszącą obiektom budowlanym,

   c) **przeznaczenie uzupełniające:**
   - obiekty małej architektury,
   - drogi wewnętrzne, ciągi pieszo-jezdne, dojścia i dojazdy,
   - rządzenia infrastruktury technicznej.

5. tereny usług sportu i rekreacji oraz tereny rolnicze, oznaczone na rysunku planu symbolem **US/R2** (pow. 0,1952 ha), **US/R3** (pow. 0,1482 ha), **US/R4** (pow. 0,0770 ha), **US/R5** (pow. 0,0986 ha) i **US/R6** (pow. 0,0529 ha) ustala się:
   a) **przeznaczenie podstawowe:**
   - usługi sportu i rekreacji, w tym koleje linowe, wyciągi narciarskie i trasy narciarskie, z wykluczeniem urządzeń i instalacji rozrywkowych i rekreacyjnych

takich jak: powłoki pneumatyczne, skoki bungee, karuzele, kolejki górskie, diabelskie młyny, beczki śmiechu, tory gokartowe, zjeżdżalnie, huśtawki, trampoliny, strzelnice, symulatory ruchu, gabinety luster, pałace strachów, wesołe miasteczka, parki rozrywki, lunaparki itp;
- pastwiska dla potrzeb wypasu zwierząt w trakcie sezonu wegetacyjnego;

b) **za zgodną z przeznaczeniem podstawowym uznaje się:**
- lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej towarzyszącej kolejom linowym, wyciągom narciarskim i trasom narciarskim, w tym:
  - związanych z oświetleniem tras narciarskich,
  - związanych z odwodnieniem tras narciarskich,
  - pompownie wody,
- lokalizację obiektów i urządzeń związanych bezpośrednio z funkcjonowaniem kolei linowych, wyciągów narciarskich i tras narciarskich, w tym w szczególności związanych z:
  - naśnieżaniem tras narciarskich,
  - zabezpieczeniem tras narciarskich, w tym mury oporowe i inne obiekty inżynieryjne podtrzymujące geometrię tras narciarskich,
  - pomiarem czasu,
- lokalizację tras rowerowych,
- lokalizację stanowisk postojowych,
- lokalizację wiat dla turystów o charakterze ogólnodostępnym wyłącznie na działkach budowlanych, na których znajdują się legalnie posadowione budynki,
- zieleń towarzyszącą obiektom budowlanym;

c) **przeznaczenie uzupełniające:**
- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wyłącznie w postaci istniejących, legalnie posadowionych budynków,
- obiekty małej architektury,
- drogi wewnętrzne, ciągi pieszo-jezdne, dojścia i dojazdy,
- urządzenia infrastruktury technicznej.

6. tereny łąk, pastwisk i nieużytków, oznaczone na rysunku plany symbolem **ZR1** (pow. 0,2187 ha), **ZR2** (pow. 0,4756 ha), **ZR3** (pow. 0,0896 ha), **ZR4** (pow. 0,0916 ha), **ZR5** (pow. 0,1465 ha), **ZR6** (pow. 2,7866 ha) i **ZR7** (pow. 0,3578 ha):
   a) **przeznaczenie podstawowe:** łąki i pastwiska;
   b) **przeznaczenie uzupełniające:**
   - usługi sportu i rekreacji, w tym koleje linowe, wyciągi narciarskie i trasy narciarskie, z wykluczeniem urządzeń i instalacji rozrywkowych i rekreacyjnych takich jak: powłoki pneumatyczne, skoki bungee, karuzele, kolejki górskie, diabelskie młyny, beczki śmiechu, tory gokartowe, zjeżdżalnie, huśtawki, trampoliny, strzelnice, symulatory ruchu, gabinety luster, pałace strachów, wesołe miasteczka, parki rozrywki, lunaparki itp,
   - obiekty małej architektury służące obsłudze turystów, takie jak tablice informacyjne, ławki, pojemniki na odpadki,
   - urządzenia infrastruktury technicznej;

   c) **za zgodną z przeznaczeniem uzupełniającym uznaje się:**
   - lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej towarzyszącej kolejom linowym, wyciągom narciarskim i trasom narciarskim, w tym:
     - związanych z oświetleniem tras narciarskich,
     - związanych z odwodnieniem tras narciarskich,
     - pompownie wody,
   - lokalizację obiektów i urządzeń związanych bezpośrednio z funkcjonowaniem kolei linowych, wyciągów narciarskich i tras narciarskich, w tym w szczególności związanych z:

- naśnieżaniem tras narciarskich,
- zabezpieczeniem tras narciarskich, w tym mury oporowe i inne obiekty inżynieryjne podtrzymujące geometrię tras narciarskich,
- pomiarem czasu,

• lokalizację tras rowerowych.

7. tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone na rysunku planu symbolem **KDD1** (pow. 0,5553 ha), **KDD2** (pow. 0,4379 ha) i **KDD3** (pow. 0,2216 ha):
   a) **przeznaczenie podstawowe:** droga publiczna klasy dojazdowej;
   b) **przeznaczenie uzupełniające:**
      • stanowiska postojowe,
      • urządzenia infrastruktury technicznej,
      • obiekty małej architektury,
      • zieleń urządzona.
8. ciągi piesze, oznaczone na rysunku planu symbolem **CP1** (pow. 0,0180 ha), **CP2** (pow. 0,0203 ha) i **CP3** (pow. 0,0822 ha):
   a) **przeznaczenie podstawowe:** publicznie dostępny samorządowy ciąg pieszy;
   b) **przeznaczenie uzupełniające:**
      • stanowiska postojowe,
      • urządzenia infrastruktury technicznej,
      • obiekty małej architektury,
      • zieleń urządzona.

Wprowadzone tereny funkcjonalne posiadają ograniczenia, co do możliwości lokalizowania na nich różnego rodzaju przedsięwzięć.

2. Warunki zagospodarowania, ustalenia z zakresu ochrony środowiska i kształtowania środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego oraz w zakresie infrastruktury technicznej

Projekt planu miejscowego wskazuje dla wszystkich terenów szczegółowe zasady zagospodarowania oraz ograniczenia dla zabudowy wynikające z podstawowego przeznaczenia terenów oraz obowiązujących przepisów odrębnych.

Projekt planu ustala w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:

1) zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego, w szczególności inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, w tym komunikacji drogowej;
2) zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego, w szczególności inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, w tym komunikacji drogowej, a także tras narciarskich, wyciągów narciarskich, kolei linowych oraz infrastruktury i urządzeń im towarzyszących;
3) zakaz lokalizowania zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
4) przy realizacji inwestycji związanych z budową lub przebudową obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej oraz infrastruktury związanej z wyciągami narciarskimi i kolejami linowymi, należy stosować technologie i rozwiązania minimalizujące oddziaływanie na środowisko;
5) następujące standardy akustyczne, określone przepisami odrębnymi: dla terenów oznaczonych symbolem MN/MP – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
6) następujące standardy akustyczne, określone przepisami odrębnymi: dla terenów

oznaczonych symbolami UT, US i US/R– jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;

7) ochronę wód podziemnych i powierzchniowych poprzez:
   a) zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, w których prowadzona działalność może spowodować zanieczyszczenie gruntów lub wód, bez zaprojektowania i wykonania odpowiednich zabezpieczeń,
   b) obowiązek stosowania wszelkich zabezpieczeń technicznych dla ochrony środowiska przy realizacji nowych inwestycji;
8) ochronę przed promieniowaniem elektromagnetycznym poprzez utrzymanie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności w miejscach przeznaczonych na pobyt ludzi;
9) obszar objęty planem znajduje się w znacznej części w granicach „Parku Kulturowego Kotliny Zakopiańskiej" (przebieg granicy zgodnie z rysunkiem planu), dla którego obowiązują ustalenia uchwały Nr VII/78/2007 Rady Miasta Zakopane z dnia 1 marca 2007 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego;
10) zachowanie istniejących źródeł naturalnych, wysięków i obszarów źródliskowych oraz ich ochronę poprzez:
    a) zakaz rozkopywania terenu w sąsiedztwie źródeł, wysięków i obszarów źródliskowych,
    b) zakaz tworzenia sztucznych zbiorników wodnych na obszarach źródeł, wysięków i obszarach źródliskowych;
11) zachowanie istniejących zadrzewień śródpolnych, w szczególności na miedzach i wzdłuż dróg, za wyjątkiem drzew zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz kolidujących z przeznaczeniem terenu ustalonym w planie;
12) dla terenów oznaczonych symbolami UT i US w miejscach, gdzie wskazano na rysunku planu strefę zieleni izolacyjnej, obowiązuje zagospodarowanie w formie zieleni zimozielonej wielopiętrowej, z wykorzystaniem wyłącznie gatunków rodzimych dla Tatr i Podhala, z zastrzeżeniem pkt 13;
13) ustalenia pkt 12 nie obowiązują, jeżeli na obszarze położonym po drugiej stronie strefy zieleni izolacyjnej, w odległości mniejszej niż 40 m od tej strefy nie ma terenów wykorzystywanych na cele mieszkaniowe;
14) zakaz realizacji na obszarze objętym planem więcej niż sześciu narciarskich tras zjazdowych;
15) zakaz realizacji narciarskich tras zjazdowych o maksymalnej szerokości większej niż 120 m.

Projekt planu miejscowego w zakresie **zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej** ustala m.in.:

- zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej lub z własnego ujęcia;
- odprowadzanie ścieków miejskim systemem kanalizacji sanitarnej lub według rozwiązań indywidualnych;
- odprowadzanie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub powierzchniowo bezpośrednio do gruntu, a także z wykorzystaniem drenażu podziemnego;
- dopuszczenie retencjonowania wód opadowych i roztopowych w odpowiednich urządzeniach celem późniejszego wykorzystania gospodarczego zgodnie z przeznaczeniem określonym dla danego terenu w ustaleniach szczegółowych;
- zaopatrzenie z kablowej sieci elektroenergetycznej niskiego, średniego i wysokiego napięcia;
- zakaz realizacji napowietrznych sieci elektroenergetycznych;
- dopuszcza się zasilanie z urządzeń wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących promieniowanie słoneczne i energię geotermalną, o mocy nieprzekraczającej 50 kW, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- zaopatrzenie w gaz z sieci gazowych po ich realizacji lub z indywidualnych źródeł

zaopatrzenia;

- zaopatrzenie z indywidualnych lub zbiorowych źródeł ciepła, nienaruszających przepisów odrębnych;
- dopuszcza się zaopatrzenie z urządzeń wytwarzających ciepło z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących promieniowanie słoneczne i energię geotermalną, o mocy nieprzekraczającej 50 kW, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ustala się zakaz stosowania paliw o wysokiej emisji zanieczyszczeń, w tym w szczególności węgla kamiennego i wszelkich jego postaci.
- zakaz realizacji napowietrznych sieci teletechnicznych.
- gromadzenie i selekcję odpadów na posesjach w urządzeniach przystosowanych do ich gromadzenia, zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu utrzymania czystości i porządku w gminie.

V. Potencjalne zmiany aktualnego stanu środowiska w przypadku braku planu zagospodarowania

W przypadku braku uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego dla dzielnicy Harenda w Zakopanem uniemożliwiona zostanie realizacja założeń polityki przestrzennej gminy określona w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla całego obszaru opracowania. Dalszy rozwój przestrzenny odbywał się będzie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który nie uwzględnia aktualnych potrzeb inwestycyjnych. Aktualizacja miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego da możliwość realizacji inwestycji, która umożliwi rozwój obszaru opracowania.

Należy również stwierdzić, iż, zaniechanie realizacji projektu planu nie wpłynie w istotny sposób na zmianę stanu środowiska, które nadal podlegać będzie przemianom naturalnym jak i antropogenicznym.

VI. Zagrożenia środowiska przyrodniczego wynikające z ustaleń projektu planu

1. Emisja gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego

Zanieczyszczenie powietrza jest jednym z głównych czynników zagrożenia klimatu i degradacji środowiska przyrodniczego. Zanieczyszczenia wprowadzone do atmosfery podlegają wpływom warunków meteorologicznych zarówno w zakresie rozprzestrzeniania się, jak i ich transformacji. Tak więc emisja zanieczyszczeń zależy od topografii, zagospodarowania terenu, lokalizacji źródeł emisji oraz warunków meteorologicznych. Skład powietrza ma istotny wpływ na biosferę, a emitowane do niego zanieczyszczenia gazowe i pyłowe stanowią istotne zagrożenie dla wielu elementów środowiska m.in. wód, gleb oraz świata roślinnego i zwierzęcego. Do czynników decydujących o jakości powietrza zalicza się: przestrzenny i czasowy rozkład zanieczyszczeń powstających w efekcie działalności człowieka oraz warunki wymiany powietrza (kierunki i siły wiatrów).

Przedmiotowy plan miejscowy zakłada przeznaczenie istotnej części terenów, obecnie zajmowanych przez łąki, pastwiska, zadrzewienia i niewielkie powierzchniowo lasy pod usługi sportu i rekreacji oraz tereny rolnicze **US/R** (m.in.: koleje linowe, wyciągi narciarskie i trasy narciarskie), usługi sportu i rekreacji **US** (m.in.: koleje linowe, wyciągi narciarskie i trasy narciarskie, stacje i urządzenia obsługi technicznej), zabudowę usług turystyki oraz sportu i rekreacji (m.in.: zabudowa usług turystyki, wypożyczalnie i serwisy sprzętu sportowego, usługi gastronomi, otwarte baseny kąpielowe, budynki krytych basenów kąpielowych).

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego na obszarze opracowania może wzrosnąć liczba punktowych źródeł zanieczyszczeń atmosferycznych w postaci obiektów usługowych. Ponadto w wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego należy spodziewać się intensyfikacji ruchu kołowego na istniejącym szlaku komunikacyjnym. Zjawiska te mogą przyczynić się do niewielkiego zwiększenia emisji gazów i pyłów z sektora bytowo-gospodarczego oraz zwiększenia emisji z sektora komunikacyjnego.

Nie przewiduje się jednak, aby ustalenia planu wpłynęły w sposób znaczący na pogorszenie się stanu powietrza analizowanego obszaru ze względu na charakter tych ustaleń oraz ich zasięg przestrzenny. Projekt planu miejscowego ustala zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych lub zbiorowych źródeł ciepła, nienaruszających przepisów odrębnych oraz, co istotne, ustala zakaz stosowania paliw o wysokiej emisji zanieczyszczeń, w tym w szczególności węgla kamiennego i wszelkich jego postaci. Ponadto projekt planu miejscowego dopuszcza zaopatrzenie w ciepło i energie elektryczną z odnawialnych źródeł energii (wykorzystujących promieniowanie słoneczne i energię geotermalną).

W trakcie realizacji ustaleń planu miejscowego tj. budowy, wystąpią uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza wywołane przez transport materiałów sypkich i pylastych oraz urobku ziemnego a także związane z eksploatacją pojazdów związanych z pracami przygotowawczymi i montażowymi. Emisja ta będzie miała charakter czasowy, a zasięg jej oddziaływania ograniczy się do najbliższego otoczenia prowadzonych prac (+/- 100 m w zależności od przyjętego sposobu realizacji).

2. Hałas

Hałas stanowi jeden z elementów zanieczyszczenia środowiska, który w ostatnich latach przybiera na znaczeniu zwłaszcza w obliczu nasilającego się ruchu samochodowego oraz uprzemysłowienia. Do najbardziej uciążliwych ognisk hałasu w środowisku opracowywanego obszaru zaliczyć należy środki transportu samochodowego (hałas komunikacyjny).

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego, na obszarze opracowania będą mogły powstać trasy zjazdowe oraz wyciągi narciarskie (w liczbie nie większej niż 6), a także tereny, na których mogą być lokalizowane stacje i urządzenia obsługi technicznej kolei linowych oraz wyciągów narciarskich. Przewiduje się również wzrost natężenia ruchu samochodowego na obszarze opracowania. Ustalenia te mogą wpłynąć na pogorszenie klimatu akustycznego na tym terenie.

Wzrost oddziaływań akustycznych związany z funkcjonowaniem obiektów, których lokalizację dopuszcza projekt planu miejscowego wiąże się głównie ze wzrostem ruchu turystycznego, w stosunku do stanu istniejącego. Wraz ze wzrostem ruchu turystycznego wzrośnie również ruch komunikacyjny. Wpłynie on na wzrost emisji hałasu ze źródeł komunikacyjnych oraz ze źródeł bezpośrednich takich jak parkingi, koleje linowe, wyciągi narciarskie, armatki do naśnieżania.

Podczas eksploatacji hałas będzie powstawać z silników zasilających wyciągi narciarskie i kolej linową, armatki do naśnieżania stoku, ratraki, a także z pojazdów.

Nie przewiduje się, iż uciążliwości te będą miały duży wpływ na warunki życia ludzi zamieszkujących tereny sąsiadujące z obszarem opracowania oraz na ludzi przebywających na obszarze opracowania. Zwiększony ruch turystyczny (narciarze) oraz jego obsługa nie pozostaną bez wpływu na zwierzęta bytujące na tym terenie. Jednakże należy mieć na uwadze, że inwestycja funkcjonować będzie w sezonie zimowym – tj. poza okresem aktywności zdecydowanej większości grup zwierząt. Hałas i wibracje generowane przez narciarzy i obsługę obiektu mogą oddziaływać jedynie na: zimujące w pobliżu ssaki, w tym ptaki. Zastosowanie nowoczesnych technologii pozwoli zmniejszyć hałas generowany przez urządzenia wykorzystywane do obsługi stoku. Jedynie w skrajnie północnej oraz skrajnie południowej części obszaru, gdzie będą mogły powstać miejsca postojowe i będzie odbywał się sezonowo wzmożony ruch pojazdów, można będzie zaobserwować niewielki wzrost oddziaływań akustycznych na środowisko.

Dodatkowo w trakcie realizacji ustaleń projektu planu miejscowego tj. budowy wystąpią uciążliwości akustyczne związane z pracą maszyn budowlanych. Uciążliwości te będą miały charakter czasowy, a zasięg ich oddziaływania ograniczy się do najbliższego otoczenia prowadzonych prac (+/-

100 m).

3. Odpady

Ilość wytwarzanych odpadów komunalnych, wskaźnik ich nagromadzenia, struktura oraz skład są uzależnione od poziomu rozwoju gospodarczego, zamożności społeczeństwa, ich sposobu życia, gospodarowania zasobami, subiektywnych cech charakteru mieszkańców oraz poziomu konsumpcjonizmu. Głównym ogniskiem wytwarzania odpadów komunalnych na badanym obszarze są zabudowania mieszkaniowe jednorodzinne i pensjonatowe znajdujące się w północnej części obszaru opracowania.

W wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego przewiduje się wzrost ilości odpadów na obszarze opracowania, co związane będzie z użytkowaniem obiektów sportowo-rekreacyjnych oraz ze wzmożonym ruchem turystycznym. Jednakże przy odpowiednim sposobie ich odprowadzania z terenu objętego analizą nie powinny one stanowić zagrożenia.

W celu przeciwdziałania problemowi nieefektywnego gospodarowania odpadami związanego z wysokimi kosztami oraz uciążliwością dla środowiska proponuje się utworzenie racjonalnego, efektywnego ekologicznie i ekonomicznie systemu, zapewniającego ochronę środowiska przed degradacją oraz przestrzeganie zasad utrzymania czystości i porządku na terenie opracowania. Jednym z jego elementów powinno być postawienie koszy na selektywną zbiórkę odpadów na terenie stacji dolnej.

4. Ścieki

Ustalenia planu miejscowego przyczynią się do powstania obiektów usługowych na obszarze opracowania, a co za tym idzie przyczyni się to do zwiększenia emisji ścieków. Jednakże przy odpowiednim sposobie ich odprowadzania z analizowanego terenu nie powinny one stanowić zagrożenia.

Projekt planu miejscowego ustala w zakresie rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej możliwość: zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej lub z własnego ujęcia; odprowadzanie ścieków miejskim systemem kanalizacji sanitarnej lub według rozwiązań indywidualnych; odprowadzanie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub powierzchniowo bezpośrednio do gruntu, a także z wykorzystaniem drenażu podziemnego. Dopuszcza się również retencjonowanie wód opadowych i roztopowych do zagospodarowania w odpowiednich urządzeniach lub do wykorzystania gospodarczego. Przytoczone ustalenia planu wpłyną w sposób pozytywny na obszar objęty ustaleniami planu. Jedynie rozwiązania indywidualne z zakresu odprowadzania ścieków, przy niewłaściwym ich wykonaniu i zastosowaniu mogą stanowić potencjalne zagrożenie dla środowiska przyrodniczego obszaru opracowania.

5. Emisja pól elektroenergetycznych

Promieniowanie elektromagnetyczne zaliczane jest do podstawowych rodzajów zanieczyszczeń środowiska naturalnego. W projekcie planu miejscowego utrzymuje się istniejące sieci i urządzenia telekomunikacyjne. Nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń zawartych w planie miejscowym miała przyczynić się do zwiększenia emisji pól elektromagnetycznych na obszarze opracowania.

6. Nadzwyczajne zagrożenia środowiska

Nadzwyczajne Zagrożenie Środowiska to zagrożenie spowodowane gwałtownym zdarzeniem, nie będącym klęską żywiołową, które może wywołać znaczne zniszczenie środowiska lub pogorszenie jego stanu, stwarzając powszechne niebezpieczeństwo dla ludzi i środowiska. Obecnie częściej stosowanym terminem jest pojęcie „poważnej awarii”. Za poważną awarię uznaje się zdarzenie powstałe

w czasie procesu transportowego, przemysłowego i magazynowego które powoduje emisję zanieczyszczeń wskutek: eksplozji, pożaru, wycieku niebezpiecznych substancji.

Realizacja ustaleń projektu planu może wpłynąć na zwiększenie nadzwyczajnego zagrożenia środowiska. Wynika to ze specyfiki urządzeń mechanicznych i elektrycznych, które w wyniku nieodpowiedniego użytkowania lub konserwowania mogą stwarzać zagrożenie pożaru lub wybuchu.

Jednakże przy zachowaniu norm i ustaleń wynikających z przepisów odrębnych ryzyko wystąpienia takiego zagrożenia jest niewielkie.

VII. Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego

1. Oddziaływanie na obszary chronione na mocy ustawy o ochronie przyrody

Ustalenia projektu planu miejscowego nie będą oddziaływać na Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu znajdujący się w sąsiedztwie analizowanego obszaru oraz na inne formy ochrony przyrody położone poza obszarem opracowania z racji braku ustaleń wpływających na ewentualne pogorszenie się efektywności i sprawności powiązań w lokalnej i regionalnej sieci ekologicznej a także, ze względu na brak ustaleń, których oddziaływanie wykraczałoby poza granice obszaru objętego opracowaniem. Ponadto, w związku z powyższym, realizacja ustaleń planu nie przyczyni się łamania zakazów, które obowiązują na obszarze Południowomałopolskiego OChK.

Obszar opracowania nie znajduje się w zasięgu obszarów Natura 2000. Najbliższy obszar (obszar siedliskowy Natura 2000) znajduje się na terenie Tatr i jest oddalony o około 3 km, w kierunku południowym od obszaru opracowania. Obszar ten nie ma wykazuje żadnych powiązań przyrodniczych i przestrzennych z terenem objętym opracowaniem. Ustalania planu nie wpłyną na funkcjonowanie tego obszaru.

2. Oddziaływanie na siedliska występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów

Na obszarze opracowania nie występują udokumentowane siedliska chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

3. Oddziaływanie na korytarze ekologiczne

Przez obszar opracowania nie przebiega żaden korytarz ekologiczny.

4. Oddziaływanie na otulinę biologiczną cieków i zbiorników wodnych

Ustalenia planu miejscowego nie będą oddziaływać w sposób znaczący na otulinę niewielkich cieków przepływających przez obszar opracowania.

Ponadto ustalenia zawarte w projekcie planu miejscowego nie będę oddziaływać w sposób negatywny na otulinę biologiczną większych cieków i zbiorników wodnych położonych w pobliżu obszaru opracowania.

5. Oddziaływanie na stosunki wodne

Ustalenia projektu planu miejscowego, w wyniku ich realizacji, będą potencjalnie oddziaływać na

stosunki wodne. Może być to skutkiem ograniczenia naturalnej retencji wód opadowych w glebie na skutek zajęcia ich powierzchni przez zabudowę i inne elementy utwardzone oraz w skutek wycinki drzew. W planach uwzględnia się także możliwość założenia drenażu odwadniającego poszczególne trasy narciarskie. Wskazane ustalenia wpłyną na zwiększenie się poziomu i szybkości spływu powierzchniowego, ograniczenie retencji glebowej i obniżenie zwierciadła wód gruntowych. Tym samym zmniejszy się lokalnie liczba spontanicznych wypływów i wysięków. Wśród innych konsekwencji tych działań jest też ryzyko zaburzenia reżimu rzek je odwadniających. Zmiany mogą być widoczne w skali lokalnej ze względu na małą powierzchnię zlewni, lecz mało znaczące w skali ponadlokalnej ze względu na położenie analizowanego obszaru w granicach miasta.

Osobnym zagadnieniem jest wpływ na lokalne stosunki wodne sztucznego naśnieżania. Sztuczny śnieg jest wyraźnie cięższy (nawet do 10 razy) od śniegu naturalnego, znacznie dłużej utrzymuje się na powierzchni, wolniej się topi i tym samym w mniejszym stopniu zasila wody gruntowe. Do tego dochodzą zwiększone straty na parowanie i sublimację, co wpływa na transport wody poza obszar tej i sąsiadujących zlewni[3].

6. Oddziaływanie na strefy ekotonowe

Na obszarze opracowania występuje strefa ekotonowa, co wynika z położenia tego terenu w strefie w dużym stopniu niezurbanizowanej z niewielką ilością terenów zabudowanych. Obszary położone w sąsiedztwie terenu objętego opracowaniem, szczególnie przy południowej granicy, są terenami przekształconymi przez działalność człowieka i nie wykazują cech terenów, na których występują cenne biocenozy.

7. Oddziaływanie na środowisko

7.1. Różnorodność biologiczna

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego spowoduje zubożenie różnorodności biologicznej na obszarze opracowana. Związane jest z to przede wszystkim z:

- przeznaczeniem niewielkich terenów leśnych na cele nieleśne (tereny o klasyfikacji LsV i LsIV o łącznej powierzchni 0,0896 ha) wynikające z wyznaczenia terenu usług sportu i rekreacji,
- dużym prawdopodobieństwem przeprowadzenia miejscowo niwelacji terenu, zniszczeniem profilu glebowego i przemieszczaniem mas ziemnych, także pochodzących z zewnątrz; wiąże się to z trwałym zniszczeniem płatów istniejących roślinności oraz ryzykiem wprowadzenia nowych gatunków, obcych siedliskowo i geograficznie, w tym inwazyjnych, które mogą opanować tak przekształcone siedlisko i stąd przenosić się do słabiej przekształconych zbiorowisk; źródłem diaspor niepożądanych gatunków mogą być maszyny, ludzie, przywieziona ziemia lub materiał wykorzystany do rekultywacji;
- dużym prawdopodobieństwem założenia drenażu odwadniającego tras narciarskich, co może wpłynąć negatywnie i w stopniu nieodwracalnym na gatunki i siedliska związane z płytko zalegającymi wodami gruntowymi i wysiękami.

Zapisy projektu planu miejscowego, ograniczają średnią szerokość tras zjazdowych do 120 metrów. Przy maksymalnej ilości 6 tras zjazdowych (która również wynika z ustaleń planu), całość projektowanych inwestycji zajmie maksymalnie szerokość 720 metrów, co stanowi około połowę szerokości obszaru objętego ustaleniami projektu planu miejscowego. Utworzenie tras zjazdowych

[3] Okrasiński K., Mikusek R., Żyła P., Kokoszka R., BaDORA k., Parzóch K. 2016. Poradnik ochrony ekosystemów górskich. Oddziaływanie ośrodków narciarskich na środowisko. Stowarzyszenie Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot, Bystra; s. 126

przyczyni się do fragmentaryzacji obszaru opracowania, jednakże będzie się to odbywać jedynie w okresie ich funkcjonowania. Ograniczenie maksymalnej szerokości tras i ich liczby pozwoli zachować walory środowiska przyrodniczego (różnorodności biologicznej) w nienaruszonym stanie, nawet w czasie sezonu narciarskiego.

Potencjalnie duży wpływ na szatę roślinną może mieć stosowanie sztucznego zaśnieżania poprzez zmianę stosunków wodnych i parametrów fizykochemicznych gleby. Jednocześnie może stanowić izolację od niekorzystnych oddziaływań termicznych i mechanicznych. Sztuczny śnieg dłużej utrzymuje się na stoku, co wpływa na skrócenie okresu wegetacyjnego i zaburza fenologię roślin.

Topnienie sztucznego śniegu wiąże się z miejscowym wprowadzeniem do roztworu glebowego do ośmiu razy więcej jonów różnych pierwiastków niż w przypadku topnienia śniegu naturalnego, co wpływa na jakość wód i wyższą żyzność siedliska. Należy zaznaczyć, że na obszarze opracowania nie stwierdzono występowania chronionych siedlisk przyrodniczych.

Należy mieć na uwadze, iż poza niewielkimi powierzchniowo terenami, na których mogą być lokalizowane stacje i urządzenia obsługi technicznej kolei linowych i wyciągów narciarskich (jedynie przy północnej granicy obszaru opracowania, w sąsiedztwie istniejącej drogi oraz w południowej części obszaru, w otoczeniu istniejącej zabudowy) oraz elementami wyciągu rozmieszczonymi na stoku, pozostałe tereny pozostaną pokryte zielenią, a miejsca poddane niwelacji zrekultywowane i zadarnione.

Podsumowując, nie przewiduje się, aby ww. zmiany znacząco negatywnie oddziaływały na bioróżnorodność.

7.2. Ludzie

W wyniku realizacji projektu planu nie przewiduje się elementów przestrzeni mogących mieć bezpośredni stały negatywny wpływ na zdrowie i warunki życia mieszkańców.

Głównie na etapie realizacji planowanych przedsięwzięć mogą pojawiać się uciążliwości związane ze wzrostem zapylenia (na skutek wykonywania prac ziemnych i budowlanych) oraz zwiększoną emisją hałasu (związanego z pracą sprzętu budowlanego czy ruchem ciężkich pojazdów na terenach przewidzianych pod nowe inwestycje). Oddziaływania te jednak będą miały charakter krótkoterminowy, lokalny i w większości przypadków będą ograniczone do terenu budowy, jego zaplecza oraz dróg dojazdowych.

Analiza ustaleń przedmiotowego dokumentu pozwala natomiast założyć, iż realizacja jego zapisów nie będzie wiązała się z występowaniem stałego niekorzystnego oddziaływania na ludzi. Eksploatacja obiektu będzie przebiegać bowiem głównie w okresie zimowym i to jedynie wówczas należy oczekiwać zwiększonego natężenie ruchu kołowego oraz wzrostu emisji hałasu, który poza samochodami będzie generowany również przez: sprzęt mechaniczny wykorzystywany do przygotowania tras zjazdowych, urządzenia naśnieżające stok czy pracę wyciągów. Ponieważ jednak analizowane obszary aktualnie pełnią funkcję sportowo-rekreacyjną, projektowana rozbudowa i modernizacja stoku narciarskiego nie powinna znacząco wpłynąć na pogorszenie dotychczasowych warunków życia mieszkańców.

Realizacja ustaleń projektu planu może wiązać się również z wystąpieniem zjawisk mających korzystnie wpłynąć na mieszkańców. Projekt planu bowiem przyczyni się do uporządkowania funkcji i sposobu zagospodarowania terenów znajdujących się w jego granicach, a także korzystnie wpłynie na podniesienia atrakcyjności turystycznej tej części miasta (poprzez rozwój usług sportu i rekreacji).

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż docelowa realizacja wszystkich ustaleń projektu, przy równoczesnym przestrzeganiu obowiązujących przepisów, pozwoli na utrzymanie jakości życia mieszkańców.

7.3. Wody podziemne i powierzchniowe

Uruchomienie nowych terenów na cele gospodarczo-społeczne wiąże się z wprowadzeniem powierzchni utwardzonych na tereny naturalnej retencji wód. Przyczyni się to do zintensyfikowania

spływów powierzchniowych zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych. Wody te, odprowadzane systemem melioracyjnym lub bezpośrednio do większych cieków wodnych, mogą przyczynić się do spadku jakości wód w ciekach. Jednakże planowane zmiany przestrzenne nie będą wywierać znaczącego wpływu na jakość wód, ze względu na swój ograniczony charakter o niewielkim wpływie na środowisko przyrodnicze.

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego może wpłynąć na zmianę jakości wód podziemnych przez potencjalne zanieczyszczenie oraz ilość poprzez wystąpienie konieczności odwodnienia wykopów (lokalne i okresowe obniżenie zwierciadła wód gruntowych), jak również wykonanie drenażu na trasach narciarskich (stałe obniżenie zwierciadła wód gruntowych).

Najbardziej niebezpieczną przyczyną zanieczyszczenia wód w trakcie realizacji inwestycji jest wyciek związków ropopochodnych (oleje napędowe, smary, benzyny) oraz jego infiltracja do wód podziemnych, które nie są izolowane od powierzchni terenu. Przy właściwym zabezpieczeniu placu budowy oraz odpowiedniej organizacji pracy prawdopodobieństwo zanieczyszczenia wód można uznać za niewielkie.

W przypadku wystąpienia konieczności odwadniania wykopów, dopuszcza się wprowadzanie wody z wykopów do środowiska bez oczyszczenia jedynie w przypadku, gdy wykonane analizy potwierdzą, że jej stan i skład nie jest gorszy niż ścieków, które można wprowadzić do środowiska zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełniać przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (*Dz. U. z 2014 r., poz. 1800*).

W trakcie realizacji inwestycji oddziaływania będą miały charakter lokalny oraz krótkotrwały i po zakończeniu prac budowlanych ustaną. Trwałym oddziaływaniem może być działanie drenażu, w przypadku jego powstania.

Stosowanie sztucznego naśnieżania może mieć wpływ na skład chemiczny wód gruntowych, ich zanieczyszczenie i jakość. Wyprodukowany z wód powierzchniowych sztuczny śnieg cechuje się wyższą koncentracją jonów w porównaniu ze śniegiem naturalnym, do tego dochodzi ryzyko zanieczyszczenia chemicznego i biologicznego[4].

7.4. Powietrze

Na etapie realizacji wszelkich inwestycji budowlanych istnieje prawdopodobieństwo wzrostu emisji zanieczyszczeń do atmosfery z pracującego sprzętu na placu budowy i środków transportu (spaliny, pył zawieszony). Jednak tego typu uciążliwości mają charakter przejściowy i nie przyczyniają się do trwałego pogorszenia jakości powietrza atmosferycznego.

Wzrost powierzchni zurbanizowanej spowoduje zwiększenie ruchu kołowego na obszarze opracowania, który związany będzie z obsługą nowych obiektów budowlanych i może wpłynąć na pogorszenie jakości powietrza atmosferycznego.

Podsumowując, stwierdza się, że realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu miejscowego może wiązać się z lokalnym zanieczyszczeniem powietrza. Dotyczy to spalin oraz różnorodnych zanieczyszczeń, jakie mogą powstać w wyniku działalności usługowej. W przypadku przestrzegania przepisów odrębnych, ustalenia te nie spowodują znaczącego wzrostu stężeń zanieczyszczeń zarówno na obszarach objętych opracowaniem, jak i poza nimi.

W szerszej skali i w trudnym do zmierzenia skutku planowana wycinka ok. 0,09 ha drzew, spowoduje mniejszą zdolność do absorbcji dwutlenku węgla przez okoliczne tereny leśne i zadrzewione.

7.5. Rzeźba terenu

[4] Okrasiński K., Mikusek R., Żyła P., Kokoszka R., BaDORA k., Parzóch K. 2016. Poradnik ochrony ekosystemów górskich. Oddziaływanie ośrodków narciarskich na środowisko. Stowarzyszenie Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot, Bystra; s. 43

Realizacja ustaleń planu przyczyni się do przekształcenia aktualnej rzeźby terenu. W celu realizacji dopuszczalnych form zagospodarowania może dojść do przekształceń terenu związanego z realizacją procesów budowlanych obiektów usług sportu i rekreacji, turystycznych, urządzeń technicznych oraz parkingów.

7.6. Gleby

Ustalenia planu wpłyną negatywnie na jakość i stan zachowania gleb. W trakcie trwania procesów inwestycyjnych część z nich może ulec dewastacji. Po zakończeniu procesów inwestycyjnych teren położony na stoku o znacznym nachyleniu i nie porośnięty roślinnością chroniącą go przed erozją może zacząć degradować, szczególnie w obrębie terenów osuwisk aktywnych okresowo. Zmiany te będą mieć charakter lokalny, a ich zasięg przestrzenny będzie ograniczony do minimum.

7.7. Wpływ ustaleń na warunki klimatyczne

Zmiany klimatyczne wpływają na zasięg występowania gatunków, cykle rozrodcze, okresy wegetacji i interakcje ze środowiskiem. Jednakże różne gatunki i siedliska inaczej reagują na zmiany klimatyczne – na niektóre oddziaływanie to wpłynie korzystnie, na inne nie. Większość prognozowanych zmian opiera się o zmiany wartości przeciętnych parametrów klimatycznych: opadów, temperatury, kierunków wiatrów, ale równie często dzieje się to w wyniku sytuacji ekstremalnych jak powodzie, silne wiatry i ulewy. Różnorodność biologiczna pod wpływem tych zmian ulega stopniowym przekształceniom.

Przez wzgląd na charakter i skalę zmian w polityce zagospodarowania przestrzennego analizowanego obszaru zaplanowanych w projekcie planu miejscowego, nie przewiduje się, aby doszło do znaczących zmian w klimacie.

Ustalenia planu miejscowego nie wpłyną na zmiany klimatu w szerszej niż w lokalnej skali. Wspomniane lokalne zmiany klimatu mogą być związane ze zmianą pokrycia terenu i ograniczaniem powierzchni biologicznie czynnej, co może przyczynić się do lokalnych i niewielkich zmian, będących konsekwencją zwiększenia albedo, lokalnego zmniejszenie i/lub zwiększenia wilgotności powietrza. Ustalenia planu miejscowego nie ograniczą możliwości naturalnej wentylacji.

Rozpatrując zmiany klimatyczne w kontekście globalnym nie można zaprzeczyć, że realizacja inwestycji będzie wiązała się ze wzrostem emisji gazów cieplarnianych, w tym dwutlenku węgla, zarówno na etapie prac budowlanych jak i funkcjonowania obiektu. Z wysokimi kosztami energetycznymi (a tym samym wysoką emisją CO_2) wiąże się sztuczne naśnieżanie stoków. Jednym ze źródeł zanieczyszczeń jest też ruch turystyczny. W skali globalnej sektor ten odpowiada za 5% emisji dwutlenku węgla, przy czym 3/4 wiąże się z samym przemieszczaniem się ludzi z miejsca na miejsce. Funkcjonowanie ośrodków narciarskich w Polsce może wpływać na ograniczenie emisji gazów cieplarnianych. Zmniejszając dystans między miejscem zamieszkania a miejscem, gdzie można uprawiać bardziej wymagające sporty zimowe zmniejsza się zużycie paliw kopalnych potrzebne na dojazd[5].

7.8. Krajobraz

Ustalenia planu będą miały wpływu na dotychczasowy krajobraz tego obszaru. Zmiany w krajobrazie związane będą z budową wyciągów narciarskich, których liczba, zgodnie z zapisami projektu planu miejscowego nie przekroczy 6. Istotnym jest również zapis projektu planu miejscowego, który ogranicza średnią szerokość tras zjazdowych do 120 metrów. Przy maksymalnej ilości 6 tras

[5] Okrasiński K., Mikusek R., Żyła P., Kokoszka R., BaDORA k., Parzóch K. 2016. Poradnik ochrony ekosystemów górskich. Oddziaływanie ośrodków narciarskich na środowisko. Stowarzyszenie Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot, Bystra; s. 184

zjazdowych, całość projektowanych inwestycji zajmie maksymalnie szerokość 720 metrów, co stanowi około połowę szerokości obszaru objętego ustaleniami projektu planu miejscowego.

Zasięg przestrzenny przekształceń może wpłynąć na całościowy obraz tej części miasta. Jednakże, z uwagi na obecnie istniejące w sąsiedztwie obiekty sportu i rekreacji w postaci wyciągów narciarskich oraz z uwagi na ww. zapisy planu, odbiór tej przestrzeni nie zmieni się w sposób znaczący.

Ustalenia planu niosą za sobą również pozytywny wpływ – przeciwdziałają chaotycznemu lokalizowaniu zabudowy oraz regulują zasady realizacji wszystkich inwestycji, w tym ich gabaryty czy kolorystykę.

Dodatkowo w celu złagodzenia potencjalnej ingerencji w istniejący krajobraz otwarty zaleca się, wprowadzenie nasadzeń, przy czym należy tu stosować wyłącznie gatunki rodzime, lokalne odmiany, właściwe siedliskowo.

Podsumowując należy stwierdzić, iż zaproponowane w planie miejscowym ustalenia dotyczące zwiększenia zasięgu terenów inwestycyjnych są odzwierciedleniem postępującego rozwoju społeczno-gospodarczego miasta Zakopane. Natomiast każdy proces inwestycyjny wiążą się w występowaniem pewnych przeobrażeń w przestrzeni, nie mniej w ramach analizowanego obszaru nie należy spodziewać się wystąpienia istotnych zmian w zakresie lokalnych uwarunkowań krajobrazowych. Zadaniem dokumentów planistycznych jest bowiem zapewnienie możliwości zachowania elementów najcenniejszych pod względem przyrodniczym i wskazanie kierunków rozwoju zabudowy, które nie dysharmonizowałaby najbliższego otoczenia.

8. Dobra kultury i zabytki

Projekt planu miejscowy utrwala istnienie na obszarze opracowania Parku Kulturowego Kotliny Zakopiańskiej.

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego będzie wiązać się z prowadzeniem robót budowlanych w zasięgu Parku Kulturowego Kotliny Zakopiańskiej, jednakże działania te nie będą prowadzić do

- zniszczenia historycznie ukształtowanej formy, skali i funkcji miasta;
- zniszczenia osi i otwarć widokowych;
- zniszczenia kompozycji zieleni urządzonej, w tym zadrzewień i terenów otwartych oraz otwartych terenów rolnych.

Z uwagi na położenie większości obszaru opracowania w zasięgu strefy pierwszej „pasa podreglowego i polan” obowiązują na niej następujące ustalenia:

- Ograniczenie realizacji zabudowy, za wyjątkiem zabudowy dopuszczonej przez plan ochrony parku kulturowego lub miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego albo ostateczną decyzję o warunkach zabudowy wydaną przed 16 listopada 2006 r.,
- Dopuszcza się zagospodarowanie w zakresie rekreacji, turystyki pieszej, rowerowej lub konnej oraz narciarstwa, a także tradycyjnego wypasu.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie narusza powyższych ustaleń.

9. Dobra materialne

Ustalenia planu miejscowego umożliwiają zaspokojenie bieżących potrzeb interesu publicznego z zakresu usług sportu i rekreacji (stok narciarski wraz z nowoczesną infrastrukturą). Rozwój dóbr materialnych będzie następował w toku budowy obiektów i rozwoju inwestycyjnego omawianego obszaru.

10. Oddziaływanie transgraniczne

Nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Harenda wyciągi w Zakopanem, wpłynęła na zwiększenie transgranicznego oddziaływania na środowisko obszaru opracowania, ponieważ oddalony jest on znacznie od granic państwa i jego ustalenia nie będą wpływać na tereny przygraniczne.

11. Syntetyczne zestawienie wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego wraz z określeniem ich charakteru

Analiza specyficznych uwarunkowań lokalnego środowiska przyrodniczego oraz ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala określić przewidywane zmiany, jakie może wprowadzić realizacja jego zapisów na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego oraz przyszłe zagospodarowanie rozpatrywanego obszaru.

W związku z realizacją zapisów zawartych w projekcie planu przewiduje się różnorodny wpływ zachodzących zjawisk na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Podstawowym elementem rozróżniającym charakter zachodzących oddziaływań jest ich kierunek wpływu, który może być pozytywny lub negatywny. Przewidywane oddziaływania na środowisko mogą mieć charakter bezpośredni (związany z daną inwestycją czy też będący wyraźnym następstwem podjętych działań) lub pośredni (związany z już istniejącymi okolicznościami lub dodatkowymi przedsięwzięciami, które są ze sobą powiązane). Biorąc pod uwagę okres występowania oddziaływań wyróżnia się chwilowe, stałe, krótkoterminowe i długoterminowe. Największe znaczenie przypisuje się oddziaływaniom o charakterze długoterminowym, gdyż występują one od zakończenia danego działania i trwają wraz z funkcjonowaniem zrealizowanych przedsięwzięć. Znaczna część oddziaływań ma charakter skumulowany i jest wynikiem nałożenia się na siebie różnorodnych czynników, które przyczyniają się do wygenerowania pozytywnego bądź negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze.

Pod poszczególnymi pojęciami, znajdującymi się w poniższych tabelach rozumiane są:

- **różnorodność biologiczna** – rozumiana jako zespół cech zagospodarowania przestrzeni, który decyduje o możliwości występowania większej liczby gatunków roślin lub zwierząt;
- **ludzie** – rozumiany jest wpływ na zdrowie ludzi;
- **zwierzęta** – rozumiane są zmiany ilościowe w populacjach;
- **rośliny** – rozumiane jako zmiany ilościowe wyrażone biomasą;
- **woda (wody powierzchniowe i podziemne)** – rozumiane jako zmiany ilościowe i jakościowe;
- **powietrze atmosferyczne** – rozumiane jako modyfikujący wpływ na topoklimaty i jakość powietrza;
- **powierzchnia ziemi** – rozumiane jako zanieczyszczenie substancjami i składowanie odpadów na powierzchni ziemi w tym także na przygotowanych do tego celu składowiskach,;
- **krajobraz** – rozumiane jako wpływ na komponenty i harmonię krajobrazu;
- **klimat** – rozumiany jako wpływ na klimat w sensie meteorologicznym;
- **klimat akustyczny** – rozumiany jak wzrost lub spadek uciążliwości związanej z hałasem;
- **zasoby naturalne** – rozumiany jako zczerpywanie surowców mineralnych i pospolitych;
- **zabytki** – rozumiane jako zespół presji wywieranych na strefy ochrony konserwatorskiej;
- **dobra materialne** – rozumiane jako wpływ na wartość dóbr (głównie nieruchomości).

Tabela 3 Ocena ustaleń planu miejscowego na poszczególne elementy środowiska (Źródło: opracowanie własne).

Teren	Elementy środowiska

wyznaczony w planie miejscowym (powierzchnia w ha)	różnorodność biologiczna	ludzie	zwierzęta	rośliny	woda	powietrze atmosferyczne	powierzchnia ziemi	odpady	krajobraz	klimat	klimat akustyczny	promieniowanie elektromagnetyczne	zasoby naturalne	zabytki	dobra materialne
teren **UT1** (2,02 ha)	-	+	-	-	-	-	-	-	-		-	-			+
teren **MN/MP1** (0,04 ha)															
teren **MN/MP2** (0,02 ha)															
teren **US/R1** (83,33 ha)	-	+	-	-	-		-		-		-	-			+
teren **US/R2** (0,20 ha)	-	+	-	-	-		-		-		-	-			+
teren **US/R3** (0,15 ha)	-	+	-	-	-		-		-		-	-			+
teren **US/R4** (0,08 ha)	-	+	-	-	-		-		-		-	-			+
teren **US/R5** (0,10 ha)	-	+	-	-	-		-		-		-	-			+
teren **US/R6** (0,05 ha)	-	+	-	-	-		-		-		-	-			+
teren **US1** (0,85 ha)	-	+	-	-	-	-	-	-	-		-	-			+
tereny **US2** (0,53 ha)	-	+	-	-	-	-	-	-	-		-	-			+
teren **US3** (0,65 ha)	-	+	-	-	-	-	-	-	-		-	-			+
teren **US4** (0,25 ha)	-	+	-	-	-	-	-	-	-		-	-			+
teren **US5** (0,57 ha)	-	+	-	-	-	-	-	-	-		-	-			+
teren **US6** (0,59 ha)	-	+	-	-	-	-	-	-	-		-	-			+
teren **US7** (0,29 ha)	-	+	-	-	-	-	-	-	-		-	-			+
teren **US8** (0,45 ha)	-	+	-	-	-	-	-	-	-		-	-			+
teren **US9** (1,12 ha)	-	+	-	-	-	-	-	-	-		-	-			+
teren **ZR1** (0,22 ha)															
teren **ZR2** (0,48ha)															
teren **ZR3**															

(0,10 ha)															
teren **ZR4** (0,09 ha)															
teren **ZR5** (0,15 ha)															
teren **ZR6** (2,79 ha)															
teren **ZR7** (0,36 ha)															
teren **KDD1** (0,55 ha)															
teren **KDD2** (0,44 ha)															
teren **KDD3** (0,21 ha)															
teren **CP1** (0,02 ha)															
teren **CP2** (0,02 ha)															
teren **CP3** (0,08 ha)															

Oznaczenia:
pozytywny "+", negatywny "-", obojętny - brak oznaczenia

Tabela 4 Przewidywane oddziaływanie na środowisko, będące skutkiem ustaleń projektu planu – podsumowanie. (Źródło: Opracowanie własne)

Potencjalny wpływ realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na:	**Potencjalny wpływ**	**Kierunek wpływu**	**Charakter wpływu**	**Czas trwania**
Różnorodność biologiczna	Zmniejszenie ogólnej powierzchni biologicznie czynnej	N	P, S	Ś, S
	Zwiększenie powierzchni terenów przeznaczonych pod zabudowę kosztem terenów otwartych	N	B, P, S	D, S
Zwierzęta	Ograniczenie terenu życiowego zwierząt	N	B, P	Ś
	Niszczenie roślinności leśnej, na skutek wycinki pod nową inwestycję	N	B	S, D
	Niszczenie roślinności nieleśnej na skutek przekształcenia mikrorzeźby i drenażu wód gruntowych	N	B, P	D, S
Ludzie	Zwiększenie powierzchni terenów przewidzianych pod nowe inwestycje	P	P, S	D
	Wprowadzenie zasad kreujących lokalny ład przestrzenny	P	B	D, S
	Powstanie nowych inwestycji generujących uciążliwości akustyczne, zwiększoną emisję pyłów	N	P, S	S, D
	Wzrost uciążliwości akustycznych i pylenia związanych z pracami budowlanymi	N	P, W	K, C
Wody powierzchniowe	Regulacja zasad gospodarki wodno-ściekowej	P	B, P	D
Wody podziemne	Wzrost uszczelnienia powierzchni terenu i związane z tym ograniczenie poziomu infiltracji	N	P, S	Ś
	Regulacja zasad gospodarki wodno-ściekowej	P	B, P	D
	Zmniejszenie retencji wód gruntowych na skutek możliwego założenia drenażu odprowadzającego wodę ze stoków narciarskich	N	B	S

	Wzrost poboru wody	N	P, S	D
Powietrze atmosferyczne	Wzrost pylenia w trakcie realizacji inwestycji	N	P, S	K, C
	Ewentualny wzrost ilości zanieczyszczeń pochodzenia komunikacyjnego na skutek wzrostu zainwestowania obszaru	N	P, S	D
	Ewentualny wzrost ilości szkodliwych substancji w powietrzu w okresie grzewczym	N	P, S	S
	Pojawienie się zanieczyszczeń pyłowych powietrza	N	P, S	S, D
Powierzchnia ziemi	Degradacja pokrywy glebowo-roślinnej w trakcie realizacji inwestycji	N	W	K, S
	Powstawanie lokalnych utwardzeń i przekształceń powierzchni terenu, w tym niwelacja i niszczenie profilu glebowego	N	P	D, S
	Ograniczenie możliwości wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu.	P	B	D
	Wzrost ilości wytwarzanych odpadów	N	S	D
Krajobraz	Częściowe przekształcenie krajobrazu	N	P	D
Klimat	Lokalne przeobrażenia mikroklimatu	N	P, W	Ś
	Lokalny wzrost emisji CO_2 na skutek użytkowania oraz wzmożonego ruchu turystycznego	N	B, P	D
	Redukcja w skali globalnej emisji CO_2 na skutek zmniejszenia odległości do ośrodków narciarskich i mniejszego zużycia paliw kopalnych przeznaczonych na dojazd	P	P	D
Klimat akustyczny	Emisja hałasu w trakcie realizacji inwestycji	N	P, S	Ś, C
	Pogorszenie warunków akustycznych na skutek wzrostu poziomu zainwestowania obszaru połączonego ze zwiększeniem natężenia ruchu kołowego (w północnej części obszaru).	N	W, S	D
Zasoby naturalne	Wzrost zużycia wody wraz ze wzrostem zainwestowania	N	W, S	D
Zabytki	Utrwalenie położenia części obszaru w Parku Kulturowym Kotliny Zakopiańskiej	P	S	D
Dobra materialne	Rozwój dóbr materialnych	P	S	D

Oznaczenia:
Kierunek wpływu: P – pozytywny; N – negatywny
Charakter wpływu: B – bezpośredni; P – pośredni; W – wtórny; S – skumulowany
Czas trwania: K – krótkoterminowe; Ś – średnioterminowe; D – długoterminowe; S – stałe; C – chwilowe

W powyższym zestawieniu tabelarycznym przedstawiono różnego rodzaju przewidywane oddziaływania na środowisko projektu planu, w tym również te o charakterze skumulowanym. Występowanie oddziaływań skumulowanych może wystąpić przede wszystkim w przypadku prowadzenia podobnych przedsięwzięć w tym samym czasie i na tym samym terenie. Część z nich można wyeliminować lub ograniczyć stosując odpowiedni dobór terminów prac oraz nowoczesne, przyjazne dla środowiska technologie ich prowadzenia.

Przewiduje się, iż na obszarze opracowania może potencjalnie dojść do skumulowanych relacji następujących oddziaływań:

- wzrost uciążliwości akustycznej w wyniku wyznaczenia nowych terenów usług sportu i rekreacji oraz turystyki. Tego rodzaju uciążliwości, nawet jeśli wystąpią, mogą być ograniczane poprzez np.: obsadzanie terenów zielenią izolacyjną (która daje efekt psychologiczny), zastosowanie urządzeń o niskim poziomie emisji hałasu, odpowiednie usytuowanie urządzeń uciążliwych akustycznie w możliwie jak największej odległości od terenów podlegających ochronie akustycznej;
- przekształcenie dotychczasowego krajobrazu w wyniku wzrostu zainwestowania terenów, które użytkowane są obecnie jako łąki, pastwiska oraz grunty leśne i orne - pojawienie się nowej zabudowy związanej z funkcjonowaniem stacji narciarskich oraz obiektów usług turystyki;
- zmniejszenie ogólnej powierzchni biologicznie czynnej w wyniku utwardzenia terenów przeznaczonych do zainwestowania i związane z tym ograniczenie poziomu infiltracji;
- ograniczenie przestrzeni bytowania i migracji niektórych gatunków roślin i zwierząt

w wyniku pojawienia się zainwestowania na terenach użytkowanych obecnie jako łąki, pastwiska oraz grunty leśne i orne;

- wzrost tzw. niskiej emisji w wyniku pojawienie się zwiększonego ruchu pojazdów mechanicznych emitujących zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego (głównie związanych z funkcjonowaniem planowanych wyciągów narciarskich i obiektów usług turystyki). Biorąc jednak pod uwagę coraz powszechniejsze wprowadzanie do przemysłu motoryzacyjnego wielu proekologicznych rozwiązań nie przewiduje się, aby w wyniku realizacji określonych w projekcie planu form zagospodarowania doszło do drastycznego pogorszenia jakości powietrza atmosferycznego.

W ramach niniejszej prognozy trudno jest jednoznacznie wskazać zasięg skumulowanych oddziaływań, ponieważ na obecnym etapie brak jest wielu istotnych danych na temat charakteru, wielkości i sposobu realizacji planowanych przedsięwzięć.

VIII. Opis przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko wynikających z ustaleń planu

Realizacja projektu planu może spowodować następujące negatywne oddziaływania na środowisko:

- Zwiększenie powierzchni zabudowy – konsekwencje wynikające z zajęcia powierzchni ziemi pod obiekty usługowe i sportowo-rekreacyjne,
- Zwiększenie poziomu hałasu – spowodowane przez procesy budowlane oraz wzmożony ruch komunikacyjny potencjalnych użytkowników obiektów usługowych i sportowo-rekreacyjnych,
- Przekształcenia krajobrazowe – spowodowane intensyfikacją dotychczasowego użytkowania terenów.

Analiza prognozowanych oddziaływań na środowisko wskazuje, że ustalenia planu będą wykazywały negatywne oddziaływania na środowisko w zakresie klimatu akustycznego i jakości powietrza szczególnie w okresie sezonu zimowego oraz w zakresie przekształceń krajobrazu i rzeźby terenu.

Nie przewiduje się jednak znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko wynikającego z ustaleń przedmiotowego planu miejscowego.

IX. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnego oddziaływania na środowisko, mogących być rezultatem ustaleń planu miejscowego

W celu zachowania bioróżnorodności, utrzymania zdolności ekosystemów do odtworzenia zasobów przyrodniczych oraz odpowiedniego kształtowania krajobrazu kulturowego, jako działań ograniczających negatywne oddziaływanie zmian zgodnych z projektem planu miejscowego, należy dążyć do zintegrowania procesów rozwojowych zabudowy z zabezpieczeniem przestrzennego i funkcjonalnego systemu wszystkich elementów przyrody. Działania te polegać będą na:

1. ochronie zieleni, w tym:
    - maksymalnym zachowaniu i ochronie istniejących kompleksów leśnych;
    - maksymalnej ochronie wszelkich zadrzewień występujących na obszarze opracowania, w tym również tych przydrożnych.

2. ochronie wód powierzchniowych i podziemnych, w tym:
    - zakazowi odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu i wód powierzchniowych zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
    - modernizacji urządzeń wodnych w celu osiągnięcia wymaganych standardów jakościowych wody pitnej.

3. ochronie jakości powietrza atmosferycznego, w tym:
    - sukcesywnego przechodzenia na paliwa bezpieczne ekologicznie, w systemie ogrzewania indywidualnego (gaz, olej opałowy, także energia elektryczna);
    - stosowaniu kotłowni lokalnych bazujących na ekologicznych nośnikach energii, szczególnie dla projektowanych większych rejonów rozwojowych;
    - wprowadzaniu pasów zieleni izolacyjnej wzdłuż ciągów komunikacyjnych.

4. ochronie przed uciążliwością akustyczną, w tym:
    - stosowaniu w budynkach materiałów o zwiększonej izolacyjności akustycznej;
    - poprawie stanu nawierzchni dróg publicznych;
    - realizacji inwestycji zmniejszających narażenie na hałas komunikacyjny (w szczególności pasów zieleni izolacyjnej) oraz sukcesywne eliminowanie technologii i urządzeń przekraczających dopuszczalne normy hałasu.

5. ochronie wartości krajobrazu kulturowego, w tym:
    - przeciwdziałanie chaotycznemu lokalizowaniu zabudowy;
    - eksponowaniu, poprzez zabiegi kompozycyjne, obszarów i obiektów o dużych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych;
    - kształtowaniu nowej zabudowy w poszanowaniu dla tradycji architektonicznej regionu oraz sąsiadujących terenów.

Proponuje się również następujące działania mające za zadanie zapobieganie, ograniczanie i kompensację negatywnego wpływu realizacji niektórych zapisów planu miejscowego w stosunku do zmian odnoszących się do środowiska przyrodniczego:

- stosowanie nowoczesnych technologii przy wykonywaniu prac budowlanych;
- realizacja zamierzeń inwestycyjnych powinna być poprzedzona dokładnym rozpoznaniem wartości przyrodniczych terenu w celu wyeliminowania możliwości trwałego zniszczenia powiązań biocenotycznych;
- realizacja zabudowy na terenach dotychczas niezainwestowanych powinna być poprzedzona dokładnym rozpoznaniem warunków gruntowo-wodnych, inwestycje należy dostosowywać do zastanych warunków, bez ich przekształcania;
- dostosowywanie terminów prac budowlanych do okresów rozrodczych i lęgowych zwierząt występujących na analizowanym obszarze;
- ubytek powierzchni biologicznie czynnej powinien być równoważony wprowadzaniem terenów zielonych w możliwie jak najkrótszym okresie po zakończeniu prac budowlanych;
- odpowiednie zabezpieczenie sprzętu budowlanego oraz placu budowy;
- zachowanie szczególnej ostrożności podczas prac budowlanych w celu zapobiegania awariom sprzętu, które mogłyby doprowadzić do zanieczyszczenia środowiska.

Dodatkowo, na etapie projektowania inwestycji należy ograniczyć do niezbędnego minimum ingerencję w roślinność stoku (zaniechanie w jak największym stopniu profilowania stoku, nawożenia mas ziemnych, deniwelacji, drenażu, ściąganie warstwy runa, ściąganie humusu). Dopuszcza się przeprowadzenie prac ziemnych i ingerencję w roślinność stoku jedynie w miejscach posadowienia elementów niezbędnej infrastruktury (słupy, skrzynki energetyczne, budynki).

Na etapie oceny projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wskazuje

się prac kompensacyjnych. Uznaje się, że zastosowanie się do zapisów zawartych w planie miejscowym oraz zawartych w prognozie propozycji środków łagodzących niekorzystny wpływ skutków ustaleń planu miejscowego na środowisko przyrodnicze zapewni niezachwiane funkcjonowanie poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego.

X. Rozwiązania alternatywne

Ustalenia projektu planu nawiązują do ustaleń polityki przestrzennej miasta Zakopane określonej w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zakopane", dlatego też wprowadzenie odmiennego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów jest mocno ograniczone w tym zakresie.

W dotychczasowym postępowaniu w ramach procedury planistycznej wykonano kilka wersji projektu planu miejscowego różniących się sposobem zagospodarowania poszczególnych terenów. Wariantowane założenia planistyczne umożliwiły przedstawienie szeregu rozwiązań alternatywnych. Brały one pod uwagę zmianę intensywności i charakteru zabudowy oraz zasięgu terenów inwestycyjnych.

Realizacja projektu planu w obecnym zakresie, w odpowiedni sposób wpisuje się w zasadę zrównoważonego rozwoju, bowiem integruje działania gospodarcze i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb społeczności.

Ponadto, w celu ochrony krajobrazu oraz środowiska przyrodniczego obszaru opracowania zaleca się wykonanie jedynie niezbędnych inwestycji, które umożliwia przedmiotowy projekt planu miejscowego, w ilości, która będzie wynikać z potrzeb prawidłowego funkcjonowania stoków narciarskich i zapotrzebowania na takie inwestycje w danym momencie.

XI. Odniesienia do celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

Polityka zagospodarowania przestrzennego powinna opierać się na zasadzie zrównoważonego rozwoju, której podstawowe idee zostały przedstawione w raporcie G. H. Brundtland "Nasza wspólna przyszłość" (1987 r.) opracowanym przez Światową Komisję Środowiska i Rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych. Wyróżniono w nim trzy główne obszary, w których niezbędna jest integracja działań koncentrujących się na: wzroście gospodarczym i równomiernym podziale korzyści, ochronie zasobów naturalnych i środowiska oraz rozwoju społecznym. Od tego czasu zasada zrównoważonego rozwoju stała się podstawą do określania celów ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym oraz wspólnotowym. Aktualnie prawo Unii Europejskiej dotyczące tematyki ochrony środowiska liczy kilkaset aktów prawnych obejmujących: rozporządzenia, dyrektywy, decyzje i zalecenia. Zgodnie z obowiązującymi przepisami zostały one zaimplementowane do polskiego prawodawstwa.

Do dokumentów rangi międzynarodowej – wspólnotowej – formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu zaliczyć można m.in.:

1. **Konwencję z Rio de Janeiro o różnorodności biologicznej**

Została ona sporządzona w dniu 5 czerwca 1992 r. podczas tzw. Szczytu Ziemi w Rio de Janeiro i jest obecnie jednym z najbardziej powszechnych porozumień międzynarodowych. Jej stronami są 193 państwa świata, a Polska ratyfikowała ją w 1996 r.

W ramach niniejszego dokumentu przyjęto trzy główne cele, do których zaliczyć należy: ochronę różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie jej elementów oraz uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystania zasobów genetycznych. Oznacza to, że przy podejmowaniu postanowień i konkretnych działań równie ważne jest zachowanie całego bogactwa przyrodniczego, jak zaspokajanie potrzeb obecnych i przyszłych pokoleń ludzkich.

2. **Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory**

Dokument ma na celu zapewnienie różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na terytorium Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej. Podejmowane działania mają przyczynić się do zachowania lub odtworzenia siedlisk przyrodniczych oraz gatunków dzikiej flory i fauny, a także być zgodne z wymaganiami gospodarczymi, społecznymi i kulturowymi, oraz regionalnymi i lokalnymi uwarunkowaniami. W oparciu o zapisy niniejszej dyrektywy ustanowiona została międzynarodowa obszarowa ochrona przyrody Natura 2000 mająca za zadanie zachowanie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków, uznanych za cenne i zagrożone w skali całej Europy, jak również ochronę różnorodności biologicznej.

Na szczeblu krajowym i regionalnym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe, w tym:

1. **Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)** – która jako nowy model rozwoju przyjmuje rozwój odpowiedzialny oraz społeczny i terytorialnie zrównoważony. Sam rozwój odpowiedzialny to rozwój, w którym potrzeby obecnego pokolenia mogą być realizowane bez umniejszania szans przyszłych pokoleń. Istotne jest odpowiednie kształtowanie relacji pomiędzy konkurencyjnością gospodarki, dbałością o środowisko oraz jakością życia. Odpowiedzialny rozwój odnosi się więc zarówno do kwestii gospodarczych, społecznych, środowiskowych, terytorialnych, jak i instytucjonalnych. Oznacza rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej. W związku z powyższym projekt planu dzięki spójnemu podejściu zarówno w zakresie istniejących problemów środowiska jak i zrównoważonego użytkowania istniejących ekosystemów zapewni dobry stan środowiska naturalnego umożliwiając jednocześnie rozwój usług sportu i rekreacji.
2. **II Polityka Ekologiczna Państwa z perspektywą do 2025 r.** Główną zasadą niniejszego dokumentu jest zasada zrównoważonego rozwoju rozumianego jako "*takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia"*. Przedmiotowy dokument określa zasad prowadzenia polityki, a do najważniejszych z nich, w kontekście zakresu ustaleń planistycznych, wymienić należy m.in.:
    - **zasadę równego dostępu do środowiska przyrodniczego** – traktowaną jako równoważenie szans pomiędzy człowiekiem a przyrodą, poprzez zapewnienie zdrowego i bezpiecznego funkcjonowania jednostek ludzkich przy zachowaniu trwałości podstawowych procesów przyrodniczych wraz ze stałą ochroną różnorodności biologicznej – realizacja zapisów projektu planu poprzez zaproponowane rozwiązania umożliwi bezkonfliktowe koegzystowanie terenów o różnym przeznaczeniu w poszanowaniu istniejących struktur przyrodniczych;
    - **zasadę prewencji,** która zakłada, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć w oparciu o posiadaną wiedzę, wdrożone procedury ocen oddziaływania na środowisko – projekt planu na etapie planowania przedsięwzięć wybiera najbardziej optymalne kierunki zagospodarowania dzięki czemu zapobiega możliwości wystąpienia negatywnym skutkom dla środowiska;
    - **zasadę uspołecznienia polityki ekologicznej,** która ma być realizowana poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesach decyzyjnych związanych z zachowaniem zrównoważonego rozwoju – projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, która stanowi element strategicznej oceny oddziaływania na środowisku, włącza w procesy decyzyjne wszystkie grupy społeczne.
3. **Program ochrony środowiska dla Miasta Zakopane –** jako stan docelowy dla gminy Zakopane przyjęto: zapewnienie czystego i zrównoważonego środowiska oraz uporządkowanie przestrzeni. Podstawowym działaniem, niezbędny do osiągnięcia ww. stanu jest między innymi „*rozwój funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych terenów leśnych oraz terenów zlokalizowanych w sąsiedztwie wód,*

pod warunkiem braku kolizji z nadrzędnym celem zachowania we właściwym stanie najcenniejszych przyrodniczo fragmentów miasta". Projekt planu i jego główne założenia sprzyjają zachowaniu istniejących walorów przyrodniczych umożliwiając jednocześnie rozwój funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych.

Zapewnienie zasad zrównoważonego rozwoju w opracowanym dokumencie odbywać się będzie zatem poprzez szereg działań uwzględniających cele środowiskowe ustanowione zarówno na szczeblu międzynarodowym, krajowym jak i lokalnym.

XI. Ocena zgodności projektu planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi oraz ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Projekt jest zgodny z wnioskami z opracowania ekofizjograficznego powstałego na potrzeby jego sporządzenia.

Zgodnie z ustaleniami „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta Zakopane" zatwierdzonego uchwałą Nr XV/140/99 Rady Miasta Zakopane z dnia 15.12.1999 r., część Pogórza Gubałowskiego znajdująca się w granicach administracyjnych miasta, zaliczona została do strefy specjalnej **PTS** - promocji turystyki i sportu, w której polityka przestrzenna polega na kompleksowym zagospodarowywaniu terenów na potrzeby turystyki i sportu (urządzenia dla różnych form, związanych z wykorzystaniem cech i walorów poszczególnych obszarów).

Projekt planu miejscowego jest zgodny z ustaleniami studium dotyczącymi wykorzystania terenów na cele turystyki i wypoczynku, z urządzaniem w pierwszej kolejności terenów o szczególnych predyspozycjach, oznaczonych na rysunku studium nr 1, w tym:

a) urządzanie pól narciarskich z niezbędnym, odpowiednim zagospodarowaniem terenu (powiązane wzajemnie pola i trasy narciarskie, wyciągi, zaplecze obsługi narciarzy, dojazdy, parkingi),
b) urządzanie narciarskich tras zjazdowych i biegowych, terenów saneczkarskich oraz terenów gier i zabaw na śniegu, terenów spacerowo wycieczkowych, terenów kąpieli słonecznych, urządzanie tras turystyki pieszej, narciarskiej, rowerowej i konnej, punktów widokowych i miejsc odpoczynku itp.,
c) dopuszczenie sztucznego śnieżenia stoków, z zastrzeżeniem nieuciążliwości tych urządzeń w stosunku do obszarów mieszkaniowych i braku wykluczeń w tym zakresie, określonych w odniesieniu do specjalnych stref polityki przestrzennej,
d) obiekty kubaturowe związane z obsługą urządzeń, o których mowa w pkt a-c, należy sytuować wyłącznie w dolnych partiach terenu, w powiązaniu z istniejącą zabudową i odpowiednio osłaniane zielenią; wyklucza się sytuowanie ich na grzbietach i wyniesieniach oraz na stokach eksponowanych widokowo,
e) wyciągi narciarskie powinny być sytuowane na obrzeżach polan i osłaniane zielenią,

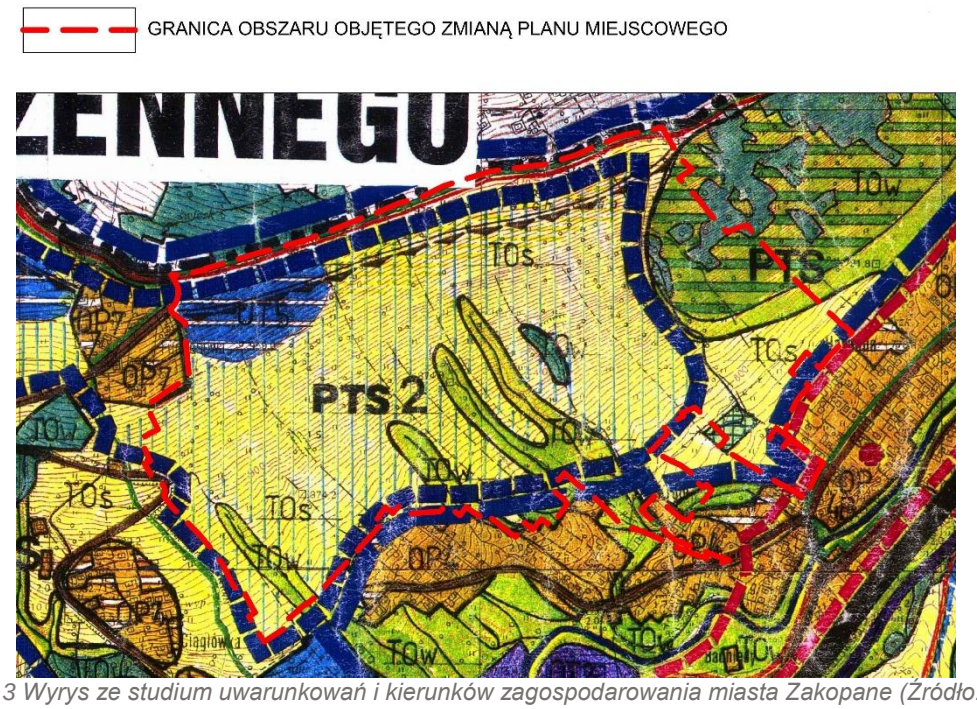
Dopuszczenie realizacji otwartych basenów kąpielowych, a także budynków krytych basenów kąpielowych w granicy terenu oznaczonego na rysunku projektu planu miejscowego symbolem **UT1** jest w pełni zgodne z ustaleniami obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zakopane, o którym mowa powyżej. Teren **UT1** zlokalizowany jest na terenie oznaczonym w studium symbolem **UT5**, na którym dopuszcza się między innymi usługi turystyczne, z wykluczeniem zabudowy pensjonatowej, obejmujące głównie urządzenia rekreacyjne związane z obsługą ruchu turystycznego, w tym głównie narciarskiego, **a także zespół krytych i otwartych basenów kąpielowych**, z wykorzystaniem ciepłych wód geotermalnych.

Ponadto projekt jest zgodny z ustaleniami studium dotyczącymi:

- przeznaczania terenów i zasad ich zagospodarowania,

- zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu,
- warunków zagospodarowania terenów i ograniczeń w ich użytkowaniu,
- przebudowy, rozbudowy i budowy systemu komunikacji oraz infrastruktury technicznej,

Biorąc pod uwagę całokształt ustaleń ww. dokumentu oraz główny cel rozwoju miasta i cel strategiczny jakim jest utrzymanie i rozwinięcie funkcji Zakopanego jako ośrodka turystyczno-wypoczynkowego, o urozmaiconej ofercie i wysokim standardzie usług, stwierdzić należy, iż przewidywane na analizowanym obszarze inwestycje, związane z budową kolei i realizacją tras zjazdowych, są zgodne z jego ustaleniami.

Rysunek 3 Wyrys ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta Zakopane (Źródło: Uchwała Nr XV/140/99 Rady Miasta Zakopane z dnia 15 grudnia 1999 r.)

Główne wnioski związane z kierunkami działań, jakie należy podejmować na analizowanym terenie wynikające z opracowania ekofizjograficznego oraz z zasad ochrony środowiska dotyczą:

1. ochrony przyrodniczych wartości środowiska, szczególnie chronionych siedlisk oraz populacji chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt;
2. ochrony kulturowych wartości środowiska, przy jednoczesnym dążeniu do pełnej integracji historycznych i współczesnych struktur architektonicznych i urbanistycznych; przykładem jest przewidywany w planach charakter budynku stacji dolnej, nawiązujący do lokalnych tradycji architektonicznych (forma dachu typu zakopiańskiego, krycie gontem lub materiałem imitującym gont, zastosowanie szerokich okapów, okładziny kamienne i drewniane);
3. utrzymania dotychczas zachowanych walorów krajobrazu naturalnego i kulturowego.

XII. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu miejscowego oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Skutki realizacji postanowień planu miejscowego w zakresie oddziaływania na środowisko

powinny podlegać bieżącym ocenom i analizom w oparciu o pomiary uzyskiwane w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Zgodnie z Prawem ochrony środowiska stanowi on źródło informacji o środowisku oraz wspomaga działania na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami i poziomów oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów i poziomów;
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

Stosownie do Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, w celu monitorowania znaczącego wpływu realizacji planów lub programów na środowisko można wykorzystywać, stosownie do potrzeb, istniejące systemy monitoringu, dzięki czemu uniknie się jego powielania. W związku z powyższym analiza skutków realizacji ustaleń planu miejscowego powinna wykorzystywać istniejący monitoring realizowany między innymi przez: Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, Państwowy Instytut Geologiczny czy Starostę Tatrzańskiego. Ww. organy prowadzą monitoring: jakości wód, jakości powietrza, jakości ziemi i gleby, hałasu i pól elektromagnetycznych, w zakresie określonym w przepisach.

Częstotliwość oraz zakres monitoringu na terenach objętych planem miejscowym, powinny być zatem dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska. Określenie stanu środowiska realizowane będzie natomiast zgodnie z wymogami i metodyką określoną w przepisach odrębnych.

XIII. Podsumowanie

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwalają na realizację założeń polityki przestrzennej określonej w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zakopane. Proponowane funkcje, ich rozmieszczenie i powiązania a także zastosowane parametry i wskaźniki opisujące obiekty antropogeniczne umożliwią racjonalne wykorzystywanie przestrzeni możliwej do zainwestowania. Ustalenia projektu planu miejscowego w sposób wystarczający chronią zdrowie i życie ludności przebywającej na obszarze objętym opracowaniem planu miejscowego, mieszkańców miasta Zakopane oraz zabezpieczają wysoki standard ich życia w aspekcie społecznym i ekonomicznym, zachowując przy tym harmonię krajobrazu przyrodniczego oraz jakość środowiska.

Realizacja projektu planu miejscowego może spowodować okresowe negatywne oddziaływanie na środowisko a mianowicie zwiększenie poziomu hałasu – spowodowane przez procesy budowlane zmierzające do budowy nowych budynków oraz przebudowy, nadbudowy i rozbudowy obiektów istniejących. Ponadto może spowodować negatywne oddziaływania na środowisko w zakresie niewielkiego wzrostu zanieczyszczeń powietrza, degradacji gleb pod terenami zainwestowanymi oraz ograniczenia powierzchni biologicznie czynnej.

Biorąc pod uwagę wpływ ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne elementy środowiska oraz na charakter tych ustaleń nie przewiduje się, aby miały one znaczący i długotrwały wpływ na jakość środowiska i zamieszkania.

Nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko wynikającego z ustaleń przedmiotowego planu miejscowego.

Zaleceniem do dalszych prac jest ścisłe przestrzeganie zasad zagospodarowania terenów ustalonych w projekcie planu w dalszym rozwoju terenów objętych opracowaniem oraz monitoringu zmian w środowisku wywołanych dalszym rozwojem przestrzennym obszaru.

XIV. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Haredna wyciągi w Zakopanem, sporządzonego na podstawie uchwały Nr XI/167//2015 Rady Miasta Zakopane z dnia 30 lipca 2015 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Harenda Wyciągi w Zakopanem. Kluczowe założenie planu dotyczy przekształcenia terenów łąk, pastwisk i użytków zielonych na tereny: usług sportu i rekreacji, turystyczne i urządzeń obsługi technicznej wyciągów narciarskich.

Dzięki nowemu miejscowemu planowi zagospodarowania przestrzennego system polityki przestrzennej przedmiotowej części miasta Zakopane stanie się bardziej klarowny i będzie lepiej regulował stan ładu przestrzennego, w wyniku uwzględnienia aktualnych uwarunkowań środowiskowych oraz stanu zagospodarowania. Nowy plan miejscowy umożliwi rozwój przestrzenny miasta Zakopane, szczególnie w zakresie wykorzystania jej potencjału do lokowania stref sportowo-rekreacyjnych.

Zakres prognozy został uzgodniony w trybie art. 57 ust. 1 pkt. 2 i art. 58 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2081*). Podstawowym celem niniejszego dokumentu jest określenie potencjalnego wpływu jego ustaleń na poszczególne elementy środowiska oraz wskazanie ewentualnych zagrożeń dla środowiska wynikających z wprowadzenia w życie ustaleń planu miejscowego, jak również określenie metod działania pozwalających na ich zmniejszenie lub eliminację.

Celem sporządzenia przedmiotowego projektu planu miejscowego jest umożliwienie realizacji ustaleń studium w zakresie rozwoju funkcji turystyczno-wypoczynkowych.

Obszar objęty opracowaniem zajmuje powierzchnię 94,76 ha i graniczy od wschodu z istniejącą stacją narciarską, od zachodu z drogą prowadzącą Na Furmanową, od południa z terenami istniejącej zabudowy i cmentarzem, zaś od północy z granicą gminy. Znajdują się na nim zabudowania mieszkaniowe jednorodzinne i pensjonatowe, lasy, łąki, pastwiska i nieużytki oraz ciągi pieszo-jezdne.

Na obszarze opracowania nie występują tereny prawnie chronione ani tereny ujęte w dokumentach poświęconych ochronie środowiska. Najbliżej położonym obszarem chronionym względem granic opracowania jest Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu znajdujący się w bezpośrednim sąsiedztwie północnej granicy opracowania oraz Tatrzański Park Narodowy położny w odległości około 3 km na południe.

Stan środowiska terenu objętego opracowaniem jest względnie jednorodny. Ustalenia planu w sposób jednoznaczny kształtują przestrzeń terenów objętych granicami opracowania. Osiągnięto to dzięki wskazaniu dla każdego terenu zasad zagospodarowania oraz ustalenie niezbędnych wskaźników i parametrów urbanistycznych. Ustalenia planu dotyczą także zasad uzbrajania terenów w infrastrukturę techniczną i komunikację. Zakres ochrony poszczególnych elementów środowiska oraz ochrony zdrowia i ludzi na terenie opracowania został ustalony w zgodzie z przepisami odrębnymi.

Realizacja ustaleń planu miejscowego będzie miała negatywny wpływ na stan środowiska, w szczególności na klimat akustyczny, jakość powietrza atmosferycznego oraz rzeźbę terenu i gleby. Negatywne oddziaływanie będzie jednak okresowe, związane z trwaniem sezonu zimowego oraz z pracami budowlanymi. Wpływ ustaleń planu na ludzi będzie okresowy. Wykazywał on będzie zarówno charakter negatywny jak i pozytywny. Zmiany wpłyną bezpośrednio na ludność zamieszkującą pobliskie tereny (pozytywnie z uwagi na rozwój turystyki i negatywnie ze względu na negatywne oddziaływania na elementy środowiska) oraz pośrednio na mieszkańców całego miasta (rozwój turystyki przyczyni się m.in. do wzrostu zamożności mieszkańców).

Nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń planu miejscowego oddziaływała w sposób negatywny na Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu.

XV. Spis ilustracji

Rysunek 1 Wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru urbanistycznego nazwanego: Zwijacze, Króle, Harenda (Uchwała Nr XLVIII/632/2013 Rady Miasta Zakopane z dnia 12 grudnia 2013 r.) 16
Rysunek 2 Schemat klasyfikacji bonitacyjnej użytków gruntowych występujących na obszarze opracowania (Źródło: opracowanie własne na podstawie mapy zasadniczej)..... 21
Rysunek 3 Wyrys ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta Zakopane (Źródło: Uchwała Nr XV/140/99 Rady Miasta Zakopane z dnia 15 grudnia 1999 r.) 54

XVI. Spis zdjęć

Zdjęcie 1 Widok na teren opracowania (autor zdjęcia: Krzysztof Parszewski)..... 18
Zdjęcie 2 Widoczne w oddali obszary lasów i zadrzewień we wschodniej części analizowanego obszaru (autor zdjęcia: Krzysztof Parszewski)..... 25

XVII. Spis tabel

Tabela 1 Klasy uzyskane w corocznej ocenie WIOŚ na rok 2017 w Krakowie pod kątem ochrony zdrowia dla strefy małopolskiej (źródło: Roczna Ocena Jakości Powietrza w województwie małopolskim. Raport za rok 2017). 24
Tabela 2 Klasy uzyskane w corocznej ocenie WIOŚ na rok 2017 w Krakowie w zakresie ochrony roślin dla strefy małopolskiej (źródło: Roczna Ocena Jakości Powietrza w województwie małopolskim. Raport za rok 2017). 24
Tabela 3 Ocena ustaleń planu miejscowego na poszczególne elementy środowiska (Źródło: opracowanie własne). 45
Tabela 4 Przewidywane oddziaływanie na środowisko, będące skutkiem ustaleń projektu planu – podsumowanie. (Źródło: Opracowanie własne) 47

XVIII. Spis załączników

Załącznik nr 1 Rysunek prognozy oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Harenda - wyciągi w Zakopanem;
Załącznik nr 2 Oświadczenie kierującego zespołem autorskim.